Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 281
Vineri 4 Ianuarie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R.P.R.

Mesajul de Anul Nou rostit la posturile de radio și televiziune de tovarășul dr. Petru Groza,

președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

Dragi cetățeni, cetățene și tovarăși,

Iată-ne din nou la capătul unui an de muncă și de activitate creatoare.

Oamenii muncii de la orașe, cei ce muncesc ogoarele, inginerii ca și savanții sau cei ce în opere de artă dau expresie vieții noi a poporului nostru harnic și înțelept și-au îndeplinit cu cinste îndatoririle lor. Energia și talentul, sacrificiile lor, nu au fost zadarnice. Țara noastră, bogată de la natură, s-a îmbogățit cu noi fabrici și uzine, sonde și mine, producătoare de bunuri de care poporul nostru, exploatat în trecut, a fost lipsit.

Toate acestea vor face ca munca să fie din ce în ce mai bine răsplătită, iar viața să fie mai îmbelșugată. Pentru aceasta avem toate condițiile.

Marea noastră prietenă Uniunea Sovietică ne-a acordat, în urma tratativelor care au avut loc recent la Moscova, sprijinul său atît pentru a înlătura lipsurile provenite din recolta slabă a acestui an cît și pentru dezvoltarea unor domenii vitale ale economiei noastre.

Țara noastră liberă și independentă a participat pentru prima oară la lucrările sesiunii Organizației Națiunilor Unite. Alături de celelalte țări prietene ea și-a făcut cunoscut cuvîntul său în apărarea păcii și politicii de colaborare între țări, indiferent de sistemul lor social.

Evenimentele, uneori tragice, petrecute în anul care s-a scurs, ne arată că mașinațiunile care primejduiesc pacea n-au încetat.

Noi sîntem însă convinși că datoria noastră este de a lupta cu perseverență și pe viitor, alături de toate forțele din lume care se opun războiului, pentru a face ca pacea să triumfe, spre binele tuturor popoarelor.

*

Pășim într-un an nou, întăriți în nădejdile noastre de hotărîrile importante adoptate zilele acestea de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și de guvernul țării noastre. Ele sînt menite să ducă la o ridicare continuă a nivelului de trai al poporului nostru, la dezvoltarea agriculturii, la sporirea inițiativei și participării active a tuturor fiilor patriei noastre la conducerea treburilor obștești, la construirea socialismului.

Alegerile de deputați ce vor avea loc în curînd sub egida Frontului Democrației Populare vor face ca Marea Adunare Națională să fie expresia concentrării tuturor forțelor progresiste din țara noastră, pentru realizarea aspirațiilor celor mai nobile ale poporului nostru.

În aceste clipe ale noului an, privind cu încredere viitorul luminos al patriei noastre, vă adresez dumneavoastră tuturor, dragi cetățeni și tovarăși, precum și vouă tineri, cărora ne străduim să vă creăm o viață fericită, tradiționala urare: la mulți ani!

Adresăm urările noastre de pace și prosperitate tuturor popoarelor.

Oamenii muncii din agricultură au primit cu bucurie noile măsuri ale partidului

An nou, bucurii noi

În ajunul noului an, în casele noastre a pătruns o veste îmbucurătoare: cea a desființării cotelor de grîu, porumb, secară, floarea-soarelui, cartofi și lapte. Vestea a ajuns repede de la unul la altul. Pe ulițele satului, în fața școlii ori a cooperativei, puteau fi văzuți numeroși țărani muncitori discutînd în grupuri, cu viu interes, Hotărîrea plenarei C.C. al P.M.R.

— Iată că și la începutul acestui nou an, partidul nostru, al oamenilor muncii, a venit cu alte măsuri menite să ducă tot mai mult la creșterea bunăstării noastre.

— Nu numai a noastră, a celor ce muncim pe ogoare, ci a întregului popor muncitor.

— Avem și noi acum o datorie de seamă. Pentru a răspunde cum se cuvine grijii nețărmurite ce ne-o poartă partidul nouă, țăranilor muncitori, trebuie să ne străduim să ridicăm producția agricolă, ca să vindem tot mai multe produse cooperativelor și unităților comerciale de stat, pe calea achizițiilor și contractărilor.

Mulți făceau planuri de viitor, arătînd ce mari avantaje au avut și pînă acum de pe urma valorificării produselor agricole prin cooperativă. Vreau să spun că unul dintre aceștia sînt și eu. De aceea, cîștigul dobîndit pînă acum mă îndeamnă să mă pregătesc mai bine ca oricînd pentru muncile de primăvară. În acest scop, îmi voi pregăti cu grijă plugul, reparîndu-l din vreme, iar pentru porumbul de sămînță voi alege cei mai frumoși știuleți. Multă atenție voi da și îngrijirilor semănăturilor de toamnă. Vreau să obțin o recoltă bogată, să vînd din ea și statului un cît mai mare prisos.

Aș vrea ca în aceste rînduri să arăt și dorința tatălui meu, om trecut de 50 de ani, care, cînd am început a scrie gazetei, mi-a spus:

— Măi feciorule, pomenește în răvașul acesta și de anii aceia mai de demult, cînd la cîrma țării erau domnii. Scrie acolo că, sub regimurile trecute, la fiecare început de an nou țăranul muncitor aștepta cu îngrijorare să afle alte măsuri de jefuire a săracimii, pentru îmbogățirea trintorilor. Și mulțumește și din partea mea partidului și guvernului nostru care vin cu hotărîri numai și numai spre binele celor ce muncesc de la orașe și sate.

I. BABOS
țăran muncitor din satul Mihai Viteazu raionul Sighișoara

Sîntem alături de partid

Ion Groza, președintele gospodăriei din Viile Noi, citind colectiviștilor raportul.

În dimineața aceea, deși era sărbătoare, sediul gospodăriei colective din comuna Viile Noi, regiunea Constanța, devenise neîncăpător. Numeroși colectiviști veniseră aci pentru a discuta vestea care le umpluse inimile de bucurie: Hotărîrea Plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956. Forfota care cuprinsese întreaga sală încetă deodată. Președintele colectivei, tov. Ion Groza, începu să citească raportul rostit la plenară de tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej. Colectiviștii ascultau cu mare atenție.

După ce raportul a fost citit în întregime, începură discuțiile. Primul care a luat cuvîntul a fost brigadierul Nicolae Popescu, care a spus:

— Mulțumim din suflet partidului pentru grija părintească ce o are față de noi, oamenii muncii. Partidul a hotărît să se desființeze unele cote, iar noi, colectiviștii, vom răspunde prin fapte acestei griji. Sarcina noastră este de a mări producția agricolă, de a valorifica prin cooperativă și pe piață cît mai multe produse. Pentru anul viitor, ne luăm angajamentul ca de pe cele 160 ha, ce le vom însămînța cu porumb în primăvara aceasta, să obținem 3.500 kg de boabe la hectar.

Ultimele cuvinte ale brigadierului au fost acoperite de aplauze. Poate că ar fi vrut să mai spună ceva, dar colectivistul Ion Lăpuștea i-o luă înainte:

— După cum știți și voi, anul trecut, pentru zilele-muncă lucrate cu familia mea în colectivă, eu am primit 7.000 kg de boabe de porumb, precum și alte produse. Îmi iau angajamentul de a valorifica prin cooperativă toate produsele agricole ce-mi prisosesc. Voi munci de acum înainte cu și mai multă dragoste, pentru a contribui prin aceasta la întărirea patriei.

Au mai luat cuvîntul și alți colectiviști. Toți și-au exprimat dragostea și atașamentul față de partid și guvern, hotărîrea de a munci cu avînt pentru îmbunătățirea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii din patria noastră.

„Vom vinde statului cît mai multe produse agricole"

Hotărîrea Plenarei C.C. al P.M.R din 27—29 decembrie 1956 a găsit un larg ecou în rîndurile țăranilor muncitori din satele și comunele regiunii Timișoara. De pildă, membrii gospodăriei agricole colective din cartierul Mehala din Timișoara au hotărît ca în acest an să vîndă statului prin contractări de 4 ori mai mult lapte decît anul trecut. De asemenea, vor vinde statului cereale ce întrec cu mult cantitățile de cote obligatorii ce le avea de predat gospodăria pînă acum.

Cu multă bucurie au primit noile măsuri ale partidului și colectiviștii din comuna Giroc, raionul Timișoara.

— Sînt trecut de 60 de ani — a spus colectivistul Ion Crișan — și împreună cu feciorul meu voi munci și pe mai departe pentru creșterea și dezvoltarea gospodăriei noastre colective. Ca răspuns la grija ce ne-o poartă partidul, pentru îmbunătățirea traiului nostru, eu și fiul meu vom vinde statului anul acesta, la preț de achiziții, tot surplusul nostru de produse agricole. Exemplul bătrînului colectivist Ion Crișan au hotărît să-l urmeze toți colectiviștii din comuna Giroc.

Cu aceeași bucurie au primit vestea desființării sistemului de cote obligatorii de cereale și la unele produse animale și țăranii cu gospodării individuale. Iată ce a declarat țăranul Francis Kachen, unul din gospodarii fruntași ai comunei Dumbrăvița.

— Ca deputat în sfatul popular comunal, mă angajez să fiu exemplu în fața tuturor țăranilor din comună în valorificarea produselor agricole prin contractări și achiziții. De curînd am încheiat un nou contract cu statul pentru cultivarea sfeclei de zahăr. După felul cum se prezintă cultura grîului sper să obțin o producție ridicată la hectar. Imediat ce voi recolta îmi voi pune de o parte o cantitate pentru sămînță și nevoile familiei iar restul voi vinde statului prin achiziții. La fel am să procedez și cu celelalte produse agricole ce le voi recolta în acest an.

Adunări ale țăranilor muncitori

În după-amiaza zilei de 30 decembrie 1956, un grup de țărani muncitori din comuna Chiscani, raionul Brăila, s-au adunat la căminul cultural unde au citit și discutat cu însuflețire comunicatul ședinței plenare a C.C. al P.M.R. și raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej.

Cu mult interes au discutat țăranii muncitori acea parte din raport în care se arată că plenara a hotărît adoptarea sistemului de constituire a fondului central de grîu, porumb, secară, floarea-soarelui, alte boabe, cartofi, lapte, pe calea achizițiilor și contractărilor, desființîndu-se sistemul cotelor obligatorii [illegible] aceste produse.

Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej a fost citit și discutat paragraf cu paragraf. Mulți dintre cei [illegible] au luat cuvîntul, exprimîndu-și mulțumirea [illegible] partid, care, în prag de an nou, a venit cu [illegible] menite să îmbunătățească în și mai mare mă[illegible] întregului popor muncitor din țara noastră.

Țăranul muncitor Gheorghe M. Mitu s-a angajat că va munci cu dragoste pentru a obține recolte cît mai bogate la hectar și să valorifice produse agricole în cantități cît mai mari, prin achiziții și contractări.

El a arătat că, pînă acum, a și transportat la cîmp 50 de căruțe de gunoi de grajd, pe care în primăvară îl va încorpora în terenul ce va fi însămînțat cu porumb. De asemenea, el s-a angajat să schimbe la baza de recepție Brăila porumbul său, pentru care va lua în schimb porumb hibrid, care asigură o recoltă mai mare la hectar.

O astfel de adunare a avut loc și în comuna Groperi, unde țăranii muncitori și-au manifestat încrederea în justețea liniei partidului și s-au angajat să muncească mai bine, pentru a contribui și ei la creșterea continuă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii din țara noastră.

Vasilica Tăslăoanu
corespondent

Însuflețite pregătiri pentru alegeri

* * *

Adunări de susținere a candidatului F.D.P. în circumscripția electorală Costești

Zilele trecute, înainte de Anul Nou, în raionul Costești, regiunea Pitești, au avut loc adunări ale alegătorilor pentru susținerea candidatului F.D.P. Dumitru Văitiș, tractorist, șef de brigadă la S.M.T. Costești.

Tineri și bătrîni, bărbați și femei, țărani muncitori și funcționari de la diferite întreprinderi s-au adunat spre a-și spune cuvîntul cu privire la calitățile cetățenești ale celui propus drept candidat al lor la alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională, ce vor avea loc la 3 februarie a.c.

Deși tînăr, Dumitru Văitiș și-a căpătat un bun renume în rîndul țăranilor muncitori din comunele raionului Costești. Absolvind școala de tractoriști de la Cîmpulung și luînd în primire o brigadă de tractoriști codașă pe stațiune, el a reușit să o transforme într-o brigadă fruntașă pe regiune. Pe de altă parte, datorită muncii de lămurire dusă de el în comuna Tutulești, 120 de locuitori ai acestei comune au înființat o puternică întovărășire agricolă.

— Este fecior de-al nostru, spunea despre el Marin Cristea din Costești, la una din adunările recente. Știm ce a făcut și ce poate să mai facă de acum înainte pentru noi. Sîntem cu toții convinși că, avînd un deputat ca el, cu sprijinul lui și cu puterea muncii noastre vom putea vedea împlinindu-se toate proiectele de înflorire a raionului nostru. De aceea îl vom vota cu toată încrederea și în unanimitate.

O discuție instructivă

Casa alegătorului din comuna Marghita desfășoară o susținută activitate în întîmpinarea alegerilor de deputați pentru Marea Adunare Națională. Aici au loc conferințe, audiții colective la radio, programe artistice și se organizează întîlniri cu vechi militanți ai mișcării muncitorești.

În una din seri, tinerii din comună s-au întîlnit la Casa alegătorului cu luptătorul ilegalist Vasile Bocskai. El le-a vorbit despre caracterul alegerilor din vremea regimului burghezo-moșieresc care privau pe mulți dintre locuitorii țării de dreptul de a alege sau de a fi ales, în contrast cu alegerile de astăzi, bazate pe cel mai larg democratism. „În ultimii ani — a spus vorbitorul — au luat ființă în comuna Marghita combinatul de producție „Janos Herbak", care produce 150 de sortimente de bunuri de larg consum, și cooperativa meșteșugărească „Record", care produce acum cu 36 la sută mai multă încălțăminte decît în 1950. Dacă în trecut pentru a ajunge la doctor locuitorii comunei Marghita trebuiau să străbată zeci de kilometri, azi la îndemîna lor stă chiar în comună un spital nou cu peste 250 de paturi.

Angajamentele prind viață

Cele 18 case ale alegătorului din comunele raionului Segarcea, își desfășoară activitatea potrivit prevederilor unui plan de muncă. În fiecare zi casele alegătorului sînt frecventate de numeroși țărani muncitori care vin să se intereseze de candidatul lor și pentru a cunoaște amănunțit legea electorală. În comunele Bîrca, Padea, Măceșul de Sus, Întorsura și Bîrza își desfășoară activitatea sute de agitatori care discută cu locuitorii despre candidatul lor și le vorbesc despre realizările regimului democrat popular în comunele respective.

Angajamentele țăranilor muncitori luate în cinstea alegerilor, au început să prindă viață. Astfel, în întovărășirile agricole existente în raion s-au mai înscris 216 familii cu 535 de hectare, iar peste cîteva zile urmează ca adunările generale să mai ia în discuție cererile de înscriere a 214 familii care vor aduce 380 hectare de teren.

Bogată activitate culturală

Peste 17.000 de agitatori desfășoară o intensă activitate în cadrul secțiilor de votare din regiunea Cluj. Alături de agitatorii de la sate au venit în zilele libere peste 600 de agitatori de la oraș. Ei discută cu cetățenii despre largul democratism al alegerilor, despre candidatul propus și despre înfăptuirile din circumscripția electorală respectivă. La cele peste 350 de case ale alegătorului, deschise pînă acum în regiune sînt organizate seri culturale, conferințe, programe artistice, convorbiri.

Bunăstarea poporului, grija cea mai de seamă a partidului

Nu sînt mulți ani de cînd cetățenii patriei noastre, la fiecare sfîrșit de an, se întrebau cu îngrijorare: ce ne mai așteaptă în anul viitor? Îngrijorarea lor era îndreptățită. Pe vremea stăpînirii burghezo-moșierești, un nou an însemna noi poveri puse în circa poporului pentru acoperirea golurilor pricinuite în visteria țării de politica de jaf și asuprire dusă de partidele ciocoiești.

Grija față de oamenii muncii adesea zvîrliți pe drumuri chiar în pragul iernii — preocuparea de a crea poporului o viață cît de cît omenească, nu erau în obiceiul guvernelor burghezo-moșierești. De fiecare dată, în preajma Anului Nou, foștii guvernanți cereau omului simplu să facă noi sacrificii în folosul „națiunii". În tot acest timp, marii fabricanți, moșierii, politicienii și afaceriștii de tot soiul își rotunjeau mereu averile din banul jefuit de pe spinarea poporului.

Asemenea obiceiuri se practică și astăzi în țările capitaliste. În fiecare an, cu prilejul Anului Nou, Eisenhower, președintele S.U.A., cere americanilor de rînd să mănînce mai puțin, să facă „economii" în domeniul culturii și învățămîntului și în alte domenii, deoarece partea cea mai mare din bugetul țării trebuie cheltuită pentru înarmări și pregătiri de război. Suma uriașă de 41,4 miliarde de dolari s-au cheltuit în 1956 în S.U.A. pentru înarmări; 4,4 miliarde în Anglia, 3,1 miliarde în Franța. Și rezultatele acestei politici de militarizare s-au văzut. Peste 30 de milioane de familii din țările capitaliste, așa-zis dezvoltate, trăiesc sub cerul liber. Numai în S.U.A. 1.800.000 de oameni sînt lipsiți de adăposturi stabile. Numărul șomerilor totali (oameni care nu au de lucru în tot timpul anului) din S.U.A. a fost în anul 1956 de 2—2.500.000 fără să mai vorbim de numărul oamenilor care lucrează numai 1—2 zile pe săptămînă și care se ridică la peste zece milioane. Și în timp ce poporul suferă, marii capitaliști își măresc cîștigurile. Numai un singur trust, „General Motors", a realizat în 1955 un profit de 1.184.000.000 de dolari.

În anul 1957, noi poveri și suferințe îi așteaptă pe oamenii muncii din țările capitaliste. Banii storși din sudoarea celor ce trudesc în fabrici, uzine, în instituții și pe ogoare vor intra în sacul fără fund al fabricanților de armament, interesați în dezlănțuirea unui nou măcel mondial.

Pentru poporul nostru, ca și pentru toate popoarele din lagărul socialismului și democrației, a dispărut pe veci situația în care se află oamenii muncii din țările capitaliste. Fiecare an nou, pentru poporul nostru înseamnă un nou pas înainte pe calea progresului și bunăstării. Ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc, succesele obținute an de an în toate ramurile de activitate în anii regimului democrat-popular, mersul continuu înainte sînt datorate în primul rînd faptului că în fruntea poporului se află Partidul Muncitoresc Romîn, credincios cauzei marxist-leniniste, pentru care nimic nu e mai sfînt decît grija de a sluji interesele celor ce muncesc. Nu există hotărîre luată de partid și guvern care să nu aibă drept țel crearea unei vieți tot mai îmbelșugate pentru cei ce muncesc.

În ajun de an nou 1957, poporul nostru a primit noi vești îmbucurătoare. Așa cum arată comunicatul publicat zilele trecute în presă, plenara C.C. al P.M.R. din 27 — 29 decembrie a hotărît o seamă de măsuri, menite să aducă noi îmbunătățiri în viața oamenilor muncii de la orașe și sate.

Pe baza sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al partidului, plenara a hotărît, printre altele, că o dată cu dezvoltarea continuă a industriei grele este necesară unirea eforturilor pentru dezvoltarea agriculturii și producției bunurilor de larg consum. După cum se știe, ridicarea continuă a bunăstării e condiționată în bună parte de sporirea producției agricole, care, cu toate progresele făcute, a rămas în urmă față de dezvoltarea industriei, față de creșterea populației și de consumul sporit al oamenilor muncii. La rîndul său, dezvoltarea agriculturii este strîns legată de cointeresarea materială a celor ce muncesc pe ogoare în creșterea producției și în sporirea cantităților de produse puse în vînzare, de trecerea de bună voie a țăranilor muncitori la marea gospodărie agricolă socialistă, singura cale de asigurare continuă a recoltelor din ce în ce mai bogate. În vederea cointeresării țăranilor muncitori pentru obținerea de recolte mai bogate și pentru îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii de la orașe cu produse agricole-alimentare, plenara a hotărît adoptarea sistemului de constituire a fondului central de grîu, porumb, secară, floarea-soarelui, cartofi, lapte, pe calea achizițiilor și contractărilor, desființîndu-se cotele obligatorii la produsele amintite mai sus. O dată cu aceasta, s-a hotărît îmbunătățirea prețurilor la colectările de carne.

Gospodăriile colective, cooperativele agricole de producție, întovărășirile zootehnice și gospodăriile țăranilor muncitori cu o suprafață agricolă mai mică de 1 ha și ale căror venituri principale nu provin din creșterea și comercializarea ani-

(Continuare în pag. 2-a)

În noaptea de ANUL NOU

PRINTRE COLECTIVIȘTII din Valea Seacă

„Să știi că mă fac foc dacă nu vii". Așa-și încheia unchiu-meu răvașul prin care mă poftea să petrec sărbătorile în sat la el, la Valea Seacă. „De anul trecut — adăugase el, — cînd ai fost ultima oară la colectiva la noi, multe s-au schimbat pe aici. Sînt sigur că n-ai să recunoști ușor nici locurile, nici oamenii".

Ce mai încolo și încoace, era o invitație pe care n-o puteam refuza. Am încercat o dată și numai eu știu ce-am pățit. Cum nu aveam alte planuri în legătură cu petrecerea revelionului, am pornit la drum. Era chiar în ajunul anului nou.

...Trenul în care călătoream a lăsat în urmă gările Castelu, Dorobanțu, podgoriile Murfatlarului și intră în Valea Seacă. Linia ferată taie satul pe din două. Privesc pe fereastră, cînd într-o parte, cînd în cealaltă, doar, doar oi vedea ceva din schimbările despre care-mi scrisese unchiul. Însă, fie din cauza ceței ce învăluia satul, fie din cauza emoției, n-am văzut nimic deosebit. Cobor. În fața haltei, cîteva căruțe și un autocamion cu motorul pornit. Lîngă el, unchiu-meu, iar la volan, cine credeți că era? Zia Omer. Vasăzică devenise și el colectivist. Unchiu-meu mi s-a părut și mai rotofei, mai roșu la față și mai bine îmbrăcat decît în anul trecut. Purta un cojoc uriaș, nou nouț, iar în picioare cizme, tot noi. După ce m-a îmbrățișat și mi-a urat bun venit, ne-am urcat în mașină.

— Anul trecut te-am primit cu șareta, zise unchiu-meu zîmbind. Acum cu autocamionul, la anul...

— Te pomenești că m-aștepți cu o mașină mică, îi iau eu vorba din gură.

— Mai știi... spuse el netezindu-și mustățile stufoase.

Am pornit pe drumeagul ce duce de-a lungul văii Cara-Su pînă la acareturile gospodăriei situate la marginea satului.

— Nu observi nimic nou? mă întreabă unchiul. Ia privește în dreapta drumului.

Într-adevăr drumul era mărginit de un șir de stîlpi înalți. O rețea electrică. Îl întreb de cînd au introdus-o.

— În toamna asta. Am tras firul și la colectivă și în sat.

Ajunși la sediul gospodăriei, unchiul mă întreabă iarăși dacă nu observ ceva nou. M-am străduit să-mi amintesc cîte construcții erau la sfîrșitul anului 1955. Parcă vreo 8 sau 9.

— Ei hai să te ajut eu, zise unchiul. Uite colea, în stînga am mai ridicat un saivan pentru 500 de oi, în dreapta un grajd pentru 50 de vite mari, în fund două pătule pentru porumb și dacă vrei, punem la socoteală și cele două fîntîni. Dar asta nu-i nimic pe lîngă ce avem de gînd să facem la anul: un grajd modern pentru vaci și un siloz cu o capacitate de vreo zece vagoane.

— Da' cu animalele cum stați? În 1955 în afară de oi nu prea aveați cu ce vă lăuda.

— S-a mărit și numărul lor. E drept, că față de suprafața de 1000 de hectare pe care o avem acum sînt cam puține, da' tot e ceva. Oi avem vreo 510, vaci mulgătoare 24. Numai în ăst an am cumpărat încă 8 vaci. Și numărul porcilor a crescut de la 19 la 45, al păsărilor de la 240 la 370. Cu stupii stăm cam prost. Avem numai 10. Ei, da' la anul avem de gînd să mai luăm și vaci și porci, și păsări și stupi.

Intrăm în „casa de administrație" cum îi zice unchiu-meu. Aici mai mulți colectiviști, în frunte cu Abib Bechir președintele, Ionus Mefa, locțiitorul lui, Constantin Mihalache, secretarul organizației de partid și Ștefan Cruceru socotitorul, discutau despre raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. care tocmai fusese transmis la radio. Zîmbetul înflorise pe toate fețele. Bucuria colectiviștilor era fără margini. Atunci, pe loc au început să facă fel de fel de socoteli, calcule, să înfiripeze planuri peste planuri. Vasile Bucel, brigadierul zootehnic, ținea morțiș să se prevadă în planul de producție pe anul 1957 o suprafață mai mare pentru porumb, fiindcă numai așa vor putea crește animale mai multe. Tudor Bucur, brigadier de cîmp, susținea să se pună mai multă sfeclă de zahăr, iar Ștefan Cruceru socotea veniturile pe care le-ar dobîndi gospodăria de pe urma cultivării legumelor irigate. Auzi vorbă. la Valea Seacă, grădină irigată... Ce nu s-a pomenit de cînd îi satu'.

— Da' cum credeți c-o să facem față la atîtea lucrări: sări Ion Glodeanu, cel care se cam ferea de muncă.

— N-avea tu grijă dinspre partea asta, îi răspunse socotitorul. Anul acesta am primit încă 48 de familii. La anul o să fim și mai mulți.

Încet, încet discuțiile se potoliră. Pornirăm spre sat.

— Acuma, nepoate, hai să vedem cum petrec colectiviștii noștri noaptea de anul nou. Să scrii și despre asta la gazetă.

Satul vuia. Zecile de glasuri ale colindătorilor care porniseră cu plugușorul vestind sosirea noului an se împleteau cu plesnetul bicelor și cu vuietul buhaielor. Am trecut pe lîngă casa cea nouă a văduvei Alie Selim.

— Alie a vîndut în toamna asta porumb din cel primit în 1955, începu să-mi povestească unchiul. A cumpărat mobilă și mașină de cusut pentru fata a mai mare, iar acu are de gînd să mai cumpere o mașină și material pentru ca să-și împrejmuiască curtea. Tot în anul ăsta care se apropie de sfîrșit — continuă unchiul — și-a făcut casă nouă și bătrînul Ibadula Iacub. Ca și frații Ablalim, Kemaladin și Nuredin Galur, precum și alți colectiviști.

Am trecut și pe la Omer Asan, pe care fiu-său, Zia, șoferul, l-a adus cu mare greutate în gospodărie. Asta s-a petrecut în primăvară. Acum însă nu mai știe cum să-i mulțumească. A făcut bătrînul Omer împreună cu copiii, 726 zile-muncă, pentru care a primit aproape un vagon de bucate. Atîta belșug n-a văzut în ograda lui de cînd se știe.

În noaptea aceea am intrat în multe case de colectiviști. Și la romîni și la tătari. Toți ne-au primit cu bucurie, și ne-au poftit la masa încărcată cu tot felul de bunătăți. În drum spre casa unchiului meu am trecut prin dreptul gospodăriei lui Ionus Mefa. În spatele casei celei noi, cu camere multe și mari, luminate electric, se află vechiul bordei în care familia lui Ionus a locuit atîta amar de ani. Ionus nu l-a dărîmat. „Îl las aici — a spus el — să vadă cine-o pofti cum trăiam ieri și cum trăiesc astăzi, cînd muncesc în colectivă".

N. IANCU

De toate pentru toţi

Noutăţi ştiinţifice

Material ieftin de construcţie

In Uniunea Sovietică, intr-unul din colhozurile din regiunea Brest, s-a incercat un nou și original material de construcție: chirpici din puzderiile rămase după prelucrarea inului și a cinepei.

Blocurile de chirpici se fac din următoarea compoziție: 1 parte ciment, 2 părți var, 15 părți pietriș și 12 părți puzderie.

Pietrișul și cimentul se amestecă bine cu lopata, se intind intr-un strat egal pe fundul unei lăzi, se adaugă puzderiile, se toarnă deasupra mortar de var și se amestecă bine totul, pină ce intreaga masă devine umedă. Se așează apoi in forme și se indeasă bine cu un bătător de fier.

Blocurile sau plăcile de chirpici se pot face de orice grosime, inălțime și lungime. Zidurile din acest fel de chirpici nu ingheață iarna și sint rezistente la foc.

După calculele făcute de tehnicieni, construcțiile din asemenea chirpici sint cam de trei ori mai ieftine decit cele de cărămidă.

Inlocuirea laptelui integral în alăptarea viţei or

Din experiențele făcute in Anglia, s-a constatat că metoda cea mai avantajoasă și cea mai eficace, in același timp, de hrănire a viteilor in perioada de alăptare este metoda intrebuințării nutrețului uscat cu un adaus de lapte integral in cantități limitate. Astfel, Institutul din Aberdeenshire a intrebuințat in experimentările făcute in anul 1955, un amestec format din tărițe de porumb (50 la sută), făină de ovăz (19 la sută), făină de pește (10 la sută), făină de sămință de in (10 la sută), lapte praf smîntînit (10 la sută), vitamina sintetică A și D (1 la sută) și un preparat aurofag 2A (cam 2,2 kg la fiecare tonă de amestec), care să asigure cantitatea necesară de auromicină. Tăurașii au primit numai 58 de litri de lapte integral.

Prima rație de hrană uscată s-a dat viteilor in virstă de 10 zile. Incepind cu virsta de 14 zile, li s-a adăugat și fin. La trei săptămini, viteii consumau cite 0,5 kg din amestec. Laptele integral li s-a dat numai pină la virsta de 24-31 zile.

Viteii s-au dezvoltat normal cu un spor mediu de greutate de 634 g.

Experimentările făcute mai tirziu au dovedit că, paralel cu amestecul arătat, se pot folosi și alte amestecuri, de exemplu fulgi de porumb (50 la sută), ovăz strivit (15 la sută), lapte praf smîntînit (10 la sută), șroturi de arahide coapte (10 la sută), rămășițe de la producția glucozei sau de la prelucrarea curmalelor (15 la sută) cu un adaus de antibiotice și vitamine.

Toate experimentările făcute au demonstrat eficacitatea și avantajul acestei metode de hrănire a viteilor

O rasă valoroasă de porci pentru bacon

In R.S.S. Estonă, s-a creat o nouă rasă de porci care se caracterizează prin insușirile bune pentru bacon.

Porcii din noua rasă au fost obținuți prin incrucișarea porcilor locali cu cei din rasele daneze, finlandeze, porcul german ameliorat și cu marele alb. Ei au rîtul lung și drept, urechile blegi și ascuțite care le acoperă ochii și se prelungesc pină la colți, un trup mult mai alungit decit la marele alb, acoperit cu un păr des alb sau ușor gălbui.

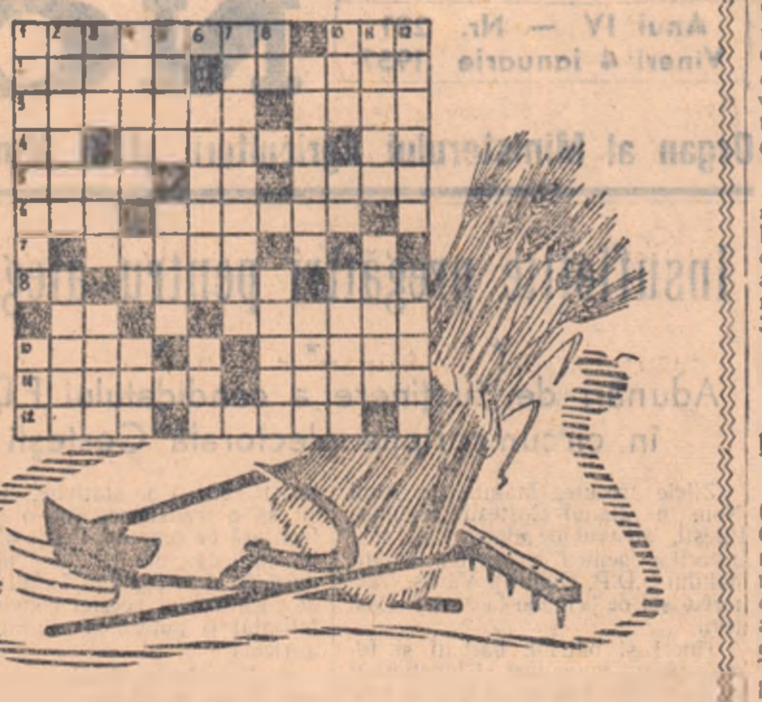
Porcii estonieni cu urechile blegi se ingrașă bine, iar baconul obținut este de calitatea intii.

Scroafele adulte aparținind acestei rase au o prolificitate medie de 12 purcei.

După datele de bonitare din 1955, la virsta de 36 de luni vierii aparținind noii rase au cintărit in medie 315 kg, avind lungimea trunchiului de 176 cm, perimetrul toracelui, 163,8 cm, inălțimea la greabăn, 87 cm, iar adincimea, 55,7 cm.

Cuvinte încrucişate

„Inventar agricol"

ORIZONTAL: 1) Grup de mașini agricole care efectuează mai multe munci consecutive (pl.). — Are șase fețe și opt colțuri. 2) Unealtă agricolă cu dinți de... balaur! — „Boala" uneltelor și mașinilor agricole ce nu sint bine adăpostite in timpul iernii. 3) Pentru a fi cit mai imbelșugată, se recomandă folosirea mașinilor și a agrotehnicii inaintate. — Nu e nici frumos și nici iubit. 4) Ion Bogdan. — Unealtă, dușmanul inverșunat al nicovalei. — O jumătate de tonă! 5) Grămezi mari de fin. — Cal dobrogean. — Plantă cerealieră de nutreț. 6) Raion in nordul țării. — Metal alcalin ce dă naștere la săruri. 7) Timpul cel mai potrivit pentru revizuirea și repararea inventarului agricol. 8) Și pe latinește. — Cuțitele plugului. — Bulgăre de pămînt in Moldova. 9) Urs fără cap. — Greșeală. 10) Odinioară, controlul oficial al măsurilor și greutăților. — Ghemotoc cu acel 11) Face parte din inventarul agricol. — Cel care folosește inventarul agricol. 12) Sprijinul viței de vie. — Unelte agricole pentru tăiatul ierbii și al plantelor furajere.

VERTICAL: 1) Unelte și mașini pentru lucrarea pămîntului și recoltarea produselor. — Acela. 2) „Pieptene" agricol. — Mașină agricolă pentru vinturarea grăunțelor. 3) Unul care merge de-a-ndăratelea — ...și alții care sint cei dintii. — Unealtă pentru lucratul pămîntului. 4) Perioadă de timp. — Afiș rupt in două! — Ca la 3 vertical. 5) Strămoșii francezilor. — Pămînt sterp, neroditor. 6) Atunci se numără bobocii și se incheie socotelile anului agricol. — Pentru transportul grinelor. 7) Cai nevăzuți înhămați la muncile cele mai grele în agricultură (pl.). 8) Subsemnatul. — Autocritica greșelilor de tipar. 9) Ingrășarea pămîntului. — București, Iași, Cluj etc. 10) Terci de mămăligă. — Finaliste in alfabet! — Șireturi cu care se strînge imbrăcămintea 11) Legată. — Unealtă agricolă la piept și la telefon! 12) Mașină de treierat. — Cenușie ca lîna oilor.

„ŞTIE TOT"

E priceput in toate și n-are ce-nvăța.
Agricultura, frate, din moși-strămoși o știe.
Iți spune cum e miine, de azi, de la chindie
Și nu dă greș — adică pretinde el așa.

De-l chemi la vreo ședință, se miră: — Ei, drăcie,
Nu poți dormi, pe semne, și mori de grija mea!
Ia lasă-mă, băiete, în pace — nu-ți băga
La mine-n oală nasul, că dai de bucurie.

Prin satul cu pricina, mai rar un om ca el.
Il știe și copilul abia venit pe lume
Că se vorbesc la colțuri, pe seama-i, fel de fel,

De-aceea, unul hitru și priceput la glume
Mi l-a făcut deunăzi, năuc, să caște gura
Punindu-l in gazetă, la sfat, ... caricatura!

STELIAN FILIP

O puşculiţă isteaţă

Prieteni ai cărţii

Biblioteca căminului cultural din satul Cristinești, raionul Dorohoi, este frecventată de mulți cititori care vin aci cu drag să consulte și să împrumute diferite cărți. De la inceputul anului și pină in prezent au fost citite peste 3.800 de volume tehnice agricole, literare etc.

Dintre cele 4 cercuri de citit care funcționează in sat cel mai frecventat este cel condus de tov. Elena Cahal. Aci vin simbătă seara gospodinele. In timp ce torc sau impletesc veșminte călduroase, cineva le citește cite o istorioară frumoasă de demult sau din zilele noastre.

Dintre cititorii bibliotecii, mulți au dobindit deja insigna „Prieten al cărții", iar alții sint participanți la concursul care este in curs de desfășurare. Putem da exemplu in această privință pe Elena Grădinaru care a citit 100 de cărți, Ion Rus, 30 de cărți și mulți alții.

Artişti amatori participă la faza raională

In sala cea mare a căminului cultural din comuna Filiași, regiunea Craiova, s-a așternut liniștea. Cei peste 600 de spectatori prezenți urmăresc cu atenție spectacolul ce se desfășoară pe scenă. Interpreții sint artiști amatori, echipierii formației de teatru a căminului cultural din Tințăreni. Se joacă piesa „Răfuiala". Felul în care personajele își spun replicile, costumația lor, decorurile, totul te face să crezi că ai in fața artiști adevărați. Spectatorii aplaudă la scenă deschisă.

Echipa artiștilor amatori din Tințăreni a cucerit la faza raională a celui de al 4-lea concurs al echipelor de teatru sătești locul I pe raionul Filiași. Pe locul II s-a clasat echipa comunei Bădești. Aceste două formații vor avea cinstea să reprezinte raionul la faza regională ce se va disputa curind în orașul Craiova.

A. APARUT:

„Grădina, via şi livada"

Revistă lunară de știință și practică horticolă
Nr. 1 Ianuarie-1957
din SUMAR

Dr. DIONISIE ANDRONICESCU: Imbunătățirea aprovizionării cu legume a centrelor populate
ALINA MARCHIDAN: Unele probleme în legătură cu producerea semințelor elită de legume.
Ing. MARIN VOINEA: Producerea seminței de conopidă în cimp
Ing. VASILE VINTU: Cultura forțată a tomatelor în serele intreprinderii fruct-export Codlea
Ing. DUMITRU POPA: Iluminarea suplimentară în culturile forțate de legume și flori
Ing. NICOLAE ŞERBANESCU: Perspectivele de dezvoltare a viticulturii in regiunea Constanța
Ing. EMILIAN POPESCU: Cultura viței de vie la Nord de Rimnicu Vilcea
DUMITRU OPREA: Folosirea rațională a polarității în cultura viței de vie, cu privire specială la conducerea coardelor
Ing. ELENA NEGREANU și NINA SAVINOVA: Producerea viței de vie din sămință in ghivece nutritive.
NICOLAE STEFAN, Ing. NICOLAE ŞERBANESCU și Ing. I. TOMULEŢ: Citeva probleme ale culturii pomilor din regiunea Constanța
Ing. SAVA RUSU: O livadă nouă de pomi la G.A.C. „Victoria socialismului" din satul Jeica
Ing. EUFROSINA CRAICIU: Hibrizi de perspectivă la dud
S. A. PIENIAZEK: Institutul de pomicultură din Skierniewice — R. P. Polonă
INFORMATII ŞI RECENZII

Bunăstarea poporului, grija cea mai de seamă a partidului

(Urmare din pag. 1).

malelor, vor fi scutite de cote de carne. De asemenea, vor fi scutite de cotele de lină acele gospodării care vor incheia contracte cu statul pentru a-i vinde lină.

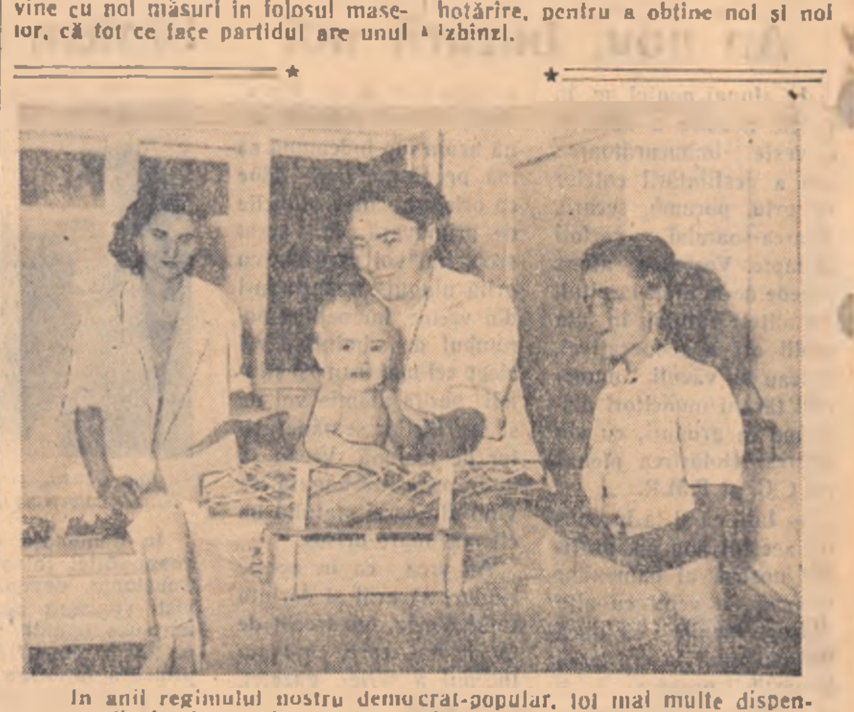
Măsurile de desființare a cotelor, luate de partid in ședința plenară a C.C. al P.M.R., umplu de bucurie inimile oamenilor muncii din satele patriei noastre. Ele vor duce la creșterea interesului țăranilor muncitori de a spori producția agricolă și cantitatea de cereale-marfă, vor contribui la dezvoltarea schimbului economic dintre oraș și sat, la imbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii cu produse agro-alimentare, la intărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Ele intăresc increderea maselor de țărani muncitori in partid și guvern, care fac tot ce e cu putință pentru a inlesni poporului muncitor făurirea unei vieți din ce in ce mai imbelșugate și mai luminoase

Nu trebuie uitat insă că desființarea cotelor constituie doar un factor in lupta pentru ridicarea nivelului agriculturii. Sporirea producției agricole este strins legată și de alți factori, printre care: lărgirea continuă a mecanizării agriculturii și a folosirii ingrășămintelor chimice, aplicarea metodelor agrotehnice inaintate, unirea țăranilor muncitori cu gospodării mici, individuale, in gospodării mari, socialiste.

Prin hotăririle plenarei C.C. al P.M.R. din 27 — 29 decembrie 1956 țărănimea muncitoare s-a putut incredința incă o dată de grija nețărmurită pe care i-o poartă partidul. A putut vedea, că atunci cind sint create condiții prielnice, partidul vine cu noi măsuri in folosul maselor, că tot ce face partidul are unul și același țel: imbunătățirea vieții celor ce muncesc la orașe și sate. Și cu cit țara va fi mai bogată și mai puternică, cu atit și viața celor ce muncesc va fi mai infloritoare.

Avem un pămint mănos cum nu se află in multe țări. Mergind pe calea arătată de partid, muncind cu hărnicie pămintul, după invățăturile științei agrotehnice, țăranii muncitori vor putea obține roade cu mult mai mari decit pină acum. A obține roade bogate și cantități mari de cereale-marfă nu este insă de ajuns. Hotăririle plenarei arată că oamenii muncii de la orașe și sate, organele de partid și de stat au datoria să lupte impotriva oricăror incercări ale elementelor chiaburești sau ale altor elemente capitaliste speculante, de a trage foloase de pe spinarea celor ce muncesc. Nici un bob de griu, de porumb sau de alte produse agricole să nu ajungă in mina speculanților. Răspunzind cu dragoste măsurilor luate de partid, țăranii muncitori cu gospodării individuale, membrii intovărășirilor, ai gospodăriilor colective, să incheie contracte de vinzare a produselor prin unitățile de stat și cooperatiste. In felul acesta vor contribui la asigurarea fondului central al statului, la imbunătățirea continuă a aprovizionării cu produse alimentare a celor ce muncesc.

Măsurile luate de partid la plenara C.C. din 27 — 29 decembrie constituie o nouă expresie a justeței liniei politice a partidului, linie care exprimă necesitățile vitale ale dezvoltării economiei țării și creșterii nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc. Pășim in noul an cu bucuria omului care, ajuns la un punct al drumului, își poate spune cu mindrie: „Pină acum, am izbindit". Să luptăm cu hotărire, pentru a obține noi și noi izbinzi.

In anii regimului nostru democrat-popular, tot mai multe dispensare medicale și case de naștere au fost puse la indemina țăranilor muncitori.

In fotografie: dispensarul din comuna Balotești, regiunea București, unde noilor născuți li se acordă toată grija de către personalul medical.

In legătură cu alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională

Răspunsuri la întrebările cititorilor

Masele largi de cetățeni din patria noastră manifestă un interes deosebit pentru alegerile de deputați in Marea Adunare Națională, ce vor avea loc la 3 februarie 1957.

Modificările aduse legii electorale — modificări care desăvirșesc universalitatea votului in țara noastră — sint o dovadă deosebit de grăitoare a democratismului sistemului nostru electoral.

Răspunzind cerinței unui număr de cititori, dăm mai jos unele lămuriri suplimentare cu privire la legea electorală.

Cine are drept de vot

In orinduirea noastră democrat-populară, poporul este stăpin pe destinul său. El participă tot mai activ la conducerea treburilor de stat, în primul rind prin deputații pe care-i alege in organele puterii de stat.

Mergind pe linia democratismului consecvent, Marea Adunare Națională, in sesiunea din 27—28 noiembrie 1956, a adus modificări și completări legii nr. 9/952 și in ce privește dreptul de vot. Aceste modificări se referă la inlăturarea unor ingrădiri prevăzute de articolul 5 al legii electorale din 1952, care stabilea anumite categorii de persoane ce nu aveau dreptul de a alege sau de a fi aleși.

Inlăturarea acestor ingrădiri a fost posibilă datorită succeselor importante obținute in construirea socialismului, intăririi regimului nostru democrat-popular, creșterii nivelului de conștiință al oamenilor muncii — imensa majoritate a cetățenilor țării noastre. Masele largi populare se conving din proprie experiență că Partidul Muncitoresc Romin, forța conducătoare in stat, îmbinind interesele personale ale fiecărui om al muncii cu interesele generale ale poporului, asigură mersul nostru inainte spre socialism, pe calea ridicării continue a nivelului de trai al intregului popor.

Prin modificările recente aduse legii electorale din 1952, AU DREPTUL DE A ALEGE DEPUTAŢI IN MAREA ADUNARE NAŢIONALĂ TOŢI CETĂŢENII REPUBLICII POPULARE ROMINE CARE AU IMPLINIT VIRSTA DE 18 ANI, FĂRĂ DEOSEBIRE DE RASĂ SAU NAŢIONALITATE, SEX, RELIGIE, GRAD DE CULTURĂ, PROFESIE SAU DURATA DOMICILIERII.

Nu vor avea drept de vot doar cei lipsiți de facultăți mintale, precum și persoanele condamnate prin hotărire judecătorească la pierderea dreptului electoral.

Ce fac cetăţenii om şi de pe listele de alegători

Comitetele executive ale sfaturilor populare, care intocmesc listele de alegători, au afișat incepind de la 3 ianuarie, copii de pe listele de alegători.

Alegătorul care constată că a fost omis de pe liste, i s-a inscris numele greșit sau observă alte greșeli, are dreptul să facă intimpinare și să o depună la comitetul executiv al sfatului popular respectiv cel mai tirziu in trei zile de la afișarea listelor de alegători.

Primind intimpinarea, comitetul executiv al sfatului popular este obligat să o rezolve și să afișeze decizia in cel mult trei zile de la inregistrarea intimpinării.

Se poate intimpla ca alegătorul să nu fie mulțumit de decizia comitetului executiv al sfatului popular. In acest caz, el are dreptul ca, in termen de trei zile, să facă intimpinare impotriva deciziei sfatului popular la tribunalul popular in circumscripția căruia s-a făcut afișarea listelor de alegători.

Tribunalul popular trebuie să se pronunțe obligatoriu in timp de trei zile asupra intimpinărilor primite. Inlăuntrul acestui termen, tribunalul popular va comunica comitetului executiv al sfatului popular respectiv deciziile date asupra intimpinărilor pentru a se face modificările cuvenite in listele de alegători. Hotărirea tribunalului popular este definitivă.

Din cele de mai sus, reiese limpede că alegătorul care se consideră nedreptățit are destul timp să facă demersurile necesare pentru restabilirea adevărului.

Aceasta inseamnă nu numai recunoașterea că imensa majoritate a populației are drept la vot, ci și că participarea la vot a alegătorilor este, in practică, asigurată.

PLAIURI CLUJENE

Am străbătut de curind drumurile ce brăzdează in lung și in lat regiunea Cluj. Minunate sint plaiurile clujene: sălbatica, străvechea și totuși veșnic tînăra vale a involburatului Arieș, sau piscurile golașe ale Apusenilor bătrini sau lunca domolului Mureș... Și minunați sint oamenii de aci, ardelenii vrednici, făuritori ai unei vieți noi pe aceste locuri...

Din cele mai vechi timpuri, munții Apuseni ascund in măruntaiele lor bogății uriașe: aur, bauxită, gaz metan, sare... Aceste avuții rar intilnite au atras in vechime poftele cuceritorilor romani. Urme ale ocupației romane pe aceste meleaguri le constituie in primul rind importantele centre administrative romane, din șirul cărora amintim Porolissum (orașul Zalău de astăzi), Napoca (Cluj), Potaissa (Turda). Nenumărate sint mărturiile ce le intilnești mai pretutindeni, care grăiesc de luptele grele și necurmate duse in cursul veacurilor de către truditorii de pe aceste plaiuri, impotriva impilatorilor hrăpăreți.

Mult singe au vărsat iobagii romini și maghiari pentru a-și implini visul: să fie stăpini pe locurile natale, ziditori slobozi ai fericirii lor. Lingă Zalău pe colina Coasta Riului, in 1514, iobagii răsculați ai lui Doja au fost spinzurați de nobilii „cu inima de piatră". In satul Boga, nu departe de Dej, in 1848, nu mai era loc de spinzurători. La marginea orașului Gherla, Iosif al II-lea al Austriei, ingrijorat de răscoala lui Horia, a durat o straşnică inchisoare „pentru intreaga Transilvanie".

Razele noii lumi au răsărit și in această parte a țării. Clujenii ii știu și-i cinstesc cum se cuvine pe aducătorii adevăratei dezrobiri, ai implinirii năzuințelor de veacuri. Pe fostele moșii ale grofilor și domnilor, pretutindeni, in regiune, răsună astăzi cintul muncii libere.

Clujul... mindria regiunii...

De sus, de pe dealul Feleacului, se deschide in fața ochilor o priveliște minunată: străvechea cetate a Clujului, răsfirată pe Valea Someșului, apare invăluită intr-o fumegare ușoară alburie. Urme din zidul de cetate care incingea odinioară orașul ca un briu, cu turnuri medievale, porți de piatră uriașe, se mai văd și astăzi. Sculpturile și basoreliefurile care impodobesc zidurile iți vorbesc despre iobagii care au luptat conduși de Doja, Budai Nagy, Antal și Horia.

In Cluj, au deslușit cindva tainele slovelor Gheorghe Șincai, Gheorghe Coșbuc și alte figuri luminoase ale culturii romînești. Aici pot fi văzute casele unde au trăit sau au poposit numai vestitul academician Bolyai, romancierul Jokai și poetul Revai Karoly — însuflețit luptător pentru infrățirea romino-maghiară și tălmăcitor al lui Coșbuc. La universitate se păstrează și astăzi, așa cum au fost odinioară, laboratoarele unde savanții ardeleni de renume mondial, Babeș și Racoviță, au trudit ca oameni ce muncesc din greu pentru om, pentru binele lui.

Nenumărate sint documentele și inscripțiile ce pomenesc de lupta grea dusă de eroii comuniști Iozsa Bella, Ianoș Herbac, Haia Lifșit și mulți alții, care in anii intunecați ai stăpinirii trecute au luptat pentru fericirea și libertatea de care se bucură astăzi poporul nostru.

In anii puterii populare, la Cluj au fost durate construcții industriale masive. Pentru ridicarea orașului, clujenii, călăuziți de comuniști, au dus bătălii neinchipuit de grele. Intr-un timp record, prin muncă voluntară a fost adus gazul metan la Cluj. Au urmat apoi alte izbinzi. Pe locul unde in baraci de lemn funcționau atelierele „Erbu" a fost zidită o fabrică modernă, numită simbolic „Libertatea". Acolo unde cindva era un maidan, se ridică limpede și elegantă silueta turnului unuia din cele mai moderne combinate chimice din R.P.R., „Carbochim". Produsele intreprinderii „Tehnofrig", inălțată acum, in anii puterii populare, sint cunoscute in lumea intreagă. Ele s-au bucurat de un mare succes la tirgurile internaționale organizate in 1956 la Izmir, Damasc, Zagreb, Cairo și Salonic.

Clujul nu este numai o cetate industrială, ci și un puternic centru cultural. Cele două universități, „Victor Babeș", cu limba de predare romînă, și „I. Bolyai", cu limba de predare maghiară, dau patriei anual 1.550 de specialiști in diferite profesii.

Clujul se mindrește cu savanți ca Grigore Benetato, Aurel Moga, Raluca Ripan, care au reprezentat de multe ori cu cinste știința noastră peste hotare, cu recunoscutul biolog miciurinist Rudolf Palocsai, care experimentează noi soiuri de pomi și viță de vie.

Acesta este Clujul nou, Clujul zilelor noastre luminoase, nu cu iederă țesută pe zidurile mincate de vremi, ci cu sunetele prelungi de sirenă, cu simfonia ciocanelor pneumatice, cu cavalcada ariilor din opere, cu sălile de teatru arhipline, cu bibliotecile intesate de cercetători, cu parcurile și Grădina botanică, unde cercetătorii se documentează asupra florei, unde simpli admiratori își desfată ochii cu minunatele priveliști.

Vizitatorul se desparte cu regret de această cetate, in care bate puternic inima plaiurilor clujene.

In regiunea Cluj, aproape 70 la sută din locuitori se indeletnicesc cu agricultura. Unii sint chiar producători vestiți. Cu mulți ani in urmă, s-a auzit vorbindu-se cu admirație despre oierii din Țara Moților sau despre vestitul soi de griu clujean. Iar despre crescătorii de animale din raioanele Luduș și Jibou s-a scris și prin gazete, și in cărțile de specialitate.

Colindind azi satele clujene, afli multe ințelesuri noi. Cel mai minunat din ele este faptul că agricultorii de aci nu mai lucrează pămintul singuri și după metodele pe care le-au moștenit din străbuni. Ei și-au luat ca aliat prețios in lupta pentru recolte bogate agrotehnica. Am intilnit in unele sate, ca Jelca, raionul Bistrița, și Dăbica, raionul Gherla, oameni cu părul cărunt stind rinduiți in bănci ca elevii, invățind cu sete la cursurile agrotehnice tainele lucrării pămintului. Ei au ințeles că, lucrind in comun, cu tractoarele, ogorul rodește îndoit. Acum 7 ani, in regiune erau numai citeva G.A.C.-uri. Astăzi, numărul lor și al intovărășirilor trece de 600. Nu-s prea multe. Putem spune chiar că, față de alte regiuni ale țării, Clujul incă-i rămas in urmă. Totuși, multe semne arată că sămința cea bună aruncată la vreme incepe să dea roade.

N-am vrut anume să fac popas in gospodăriile din comunele Luncani-Turda sau Grebeniș-Sărmaș sau in altă colectivă fruntașă. M-am oprit citeva zile la gospodăria colectivă „Gh. Doja" din comuna Cuci, raionul Luduș.

Cuci este situată in lunca Mureșului. Colectiviștii de aici își lucrează pămintul, fac grădinărie, au ceva viță de vie și cresc animale. Incepind din primăvara lui 1956, toți țăranii muncitori din comună sint in G.A.C.

Am nimerit acolo tocmai atunci cind se făceau socotelile privind veniturile. Pe fețele colectiviștilor se putea citi bucuria implinirii. Și aveau de ce. Cu toate că n-a fost un an prea bun, ei au dus acasă bucate multe, care intreceau recoltele ce le dobindeau pe vremuri cind lucra fiecare de unul singur. Dovezi? Să luăm una singură: N. Ștefan Bogățeanu. Pentru cele 773 de zile-muncă, el a primit 1.546 kg. de griu, 3.865 kg de porumb (știuleți), 464 kg de cartofi, 3092 kg de sfeclă furajeră, 40.969 kg de fin, 310 kg de zarzavaturi, cantități apreciabile de ulei, vin și alte produse, precum și aproape 4.000 lei.

De la an la an, traiul colectiviștilor devine tot mai imbelșugat. In sat, s-au inălțat aproape 30 de case noi. Pășește pragul casei lui Moldovan Dochița, Chiș Ioan sau Domocos Gheorghe și ai să vezi mobilă nouă, ai să asculți radio, ai să citești reviste la lumina lămpii lui Ilici. Bunăstarea incepe să se statornicească in aceste case. Pe vremuri, cind stăpin al pămînturilor de aci era baronul Dagerfeld, pe ulițe intilneai flăminzi zdrențăroși, hămesiți de foame. Copiii pe care i-am văzut eu in Cuci erau bine imbrăcați, plini de sănătate, zburdalnici. Pentru ei anume s-a construit in sat o grădiniță. Pentru cei mari, la club, rulează pe săptămină două filme. Curind, locuitorii satului se vor bucura cind vor aprinde in sobele caselor lor gazul metan. Va fi aceasta o măruntă, dar grăitoare biruință a vremurilor noastre.

★

Cred că n-am izbutit, iubite cititor, să-ți prezint tot clocotul vieții noi de pe plaiurile clujene. Nici n-am cutezat să încerc așa ceva. Am vrut doar să redau un crimpei din măreția izbinzilor cucerite de poporul nostru, in anii puterii populare.

I. POP

SFATUL MEDICULUI VETERINAR

Să tratăm oile și vitele împotriva gălbezei

Pentru a veni în sprijinul crescătorilor de animale, Ministerul Agriculturii a luat măsuri ca în toate localitățile în care se știe că bîntuie gălbeaza, să se aplice în mod gratuit tratamente atît la oi cît și la vitele cornute mari. Pentru a avea efect, tratamentul trebuie repetat din toamnă și pînă în primăvară de 3 și chiar de 6 ori, după gradul de molipsire a fiecărei localități. Acolo unde se aplică cu regularitate tratamentele, rezultatele sînt dintre cele mai bune. De pildă la GAS Zalău din regiunea Cluj, datorită faptului că în anul 1955, vitele bolnave de gălbează n-au fost tratate la timp, au murit sute de capete. In anul următor aplicîndu-se cu strictețe tratamentul împotriva gălbezei, gospodăria a avut numai 10 pierderi, deși a fost un an foarte ploios care menține viermele gălbezei. De asemenea în întreg raionul Zalău, începînd cu anul 1955, luîndu-se măsuri de tratare regulată a oilor împotriva gălbezei, pierderile au fost cu 60 la sută mai mici decît în anul precedent.

Aceste două exemple arată cu prisosință că tratamentele repetate și aplicate cu regularitate în perioadele stabilite de către medicii veterinari, reduc foarte mult pagubele produse de gălbează. Datoria crescătorilor de animale este de a prezenta cu regularitate animalele la medicul veterinar. Acolo unde boala a apărut crescătorii să ducă la tratament animalele și să ajute efectiv personalul tehnic veterinar în așa fel încît în localitățile cu gălbează să nu rămîie nici o oaie sau vită netratată.

Dr. EMIL SIRBU

Cum se poate preveni și combate putrezirea puietului la familiile de albine

Cele mai răspîndite boli la albine sînt loca europeană și cea americană, sau putrezirea puietului necăpăcit sau căpăcit.

Cele două forme de locă sînt boli molipsitoare ale familiilor de albine care se răspîndesc prin miere, ceară, inventar apicol, prin albine hoațe sau rătăcitoare, prin trîntori și prin personalul care fără a se dezinfecta, cercetează familii sănătoase după cele bolnave.

Loca europeană este o boală microbiană molipsitoare a puietului tînăr (necăpăcit) în formele mai grave atingînd și puietul căpăcit. Această boală se datorește unui microb ce apare mai cu seamă primăvara, cînd vremea este rea, în familiile slabe, neîngrijite, fără provizii de hrană, cu cuibul neîmpachetat, hrănite cu miere infectată sau de proastă calitate, așezate în condiții nehigienice, pe un teren umed, prea umbrit etc. După cîteva zile de la pătrunderea microbilor în familiile de albine, larvele își pierd aspectul pe care-l au în mod normal, își schimbă poziția în celule, se îngălbenesc și după 3—4 zile de boală mor, începînd să putrezească. Larvele moarte devin cafenii, cu miros acru de oțet, ca al merelor stricate. Cu timpul însă larvele se usucă și capătă aspectul de poignite cenușii, care sînt curățite de albine.

Loca americană este o boală a puietului căpăcit, deci mai vîrstnică și apare mai cu seamă în a doua parte a verii. Este produsă de un microb care poate rezista ani de zile în faguri. Cînd infecția este puternică, familia poate pieri în scurtă vreme. Familiile mai puțin infectate pier la sfîrșitul verii, toamna sau iarna. Familiile care au rezistat peste iarnă se pot îmbolnăvi din nou primăvara. Larvele bolnave mor, devin moi, de culoare brună din ce în ce mai închisă, vîscoase, lipindu-se ca un clei de pereții celulelor.

Căpăcelele atrase în jos de larvele moarte care se lipesc de ele se încovoaie înăuntru și se găuresc. Fagurii cu puiet infectat de această boală au un aspect pestriț. Albinele caută în zadar să înlăture din stup larvele, căci acestea sînt lipite de celule. Scoase cu un baț de chibrit se întind ca o materie cleioasă. Larvele omorîte de loca americană miros a clei de tîmplărie.

Cînd se ivesc asemenea boli la familiile de albine apicultorii trebuie să anunțe de urgență medicul veterinar care va lua măsuri de combatere și de a nu se răspîndi microbii acestor boli.

Dr. I. MICUȚ

CERCETĂTORI VREDNICI

Pentru a-și aduce contribuția la sporirea producției, oamenii de știință din agricultură se străduiesc să găsească cele mai potrivite metode de lucrare a pămîntului. Ei își desfășoară munca lor zi de zi atît în cîmpurile experimentale, cît și în laboratoare.

In fotografie: inginerul agronom Dan Bălan și studenta stagiară Elena Marin, lucrînd în laboratorul de chimie agricolă de la stațiunea experimentală I.C.A.R. Țigănești, regiunea București.

Zi de iarnă, într-o gospodărie de stat

O dată cu venirea iernii, s-ar părea că muncile agricole au încetat cu desăvîrșire. S-ar părea numai, pentru că, într-o gospodărie de stat, oricît de mică ar fi ea, sînt de făcut numeroase lucrări.

Despre aceasta m-am convins zilele trecute, cînd am poposit la secția Crevedia a gospodăriei de stat Buftea.

Ningea. Fulgi mari tremurau prin văzduh, acoperind drumul, casele, cîmpul. In ograda secției Crevedia, nici țipenie. Dar dinspre atelierul mecanic răzbătea un zgomot de motor. De alături, de la fierărie, lovituri de baroase. Oamenii lucrau la repararea utilajului agricol.

— In anii trecuți, nu s-au făcut aci nici un fel de reparații mi-a spus inginerul Radulescu, mecanicul șef al gospodăriei. Pînă acum cîteva luni, secția Crevedia ținea de gospodăria Periș. Ce era de făcut ca totuși să pregătim bine pentru primăvară utilajul nostru? Am amenajat remiza asta. I-am pus tavan, dușumea, ferestre și am instalat 2 sobe. Intr-o săptămînă, vom introduce și lumină electrică. Azi, tocmai întindem rețeaua, adăugă el, arătînd cu mîna spre doi muncitori, Matei S. Vaida și Avram Lazăr, care instalau cablurile și cîteva prize în pereții atelierului.

Pe un alt muncitor l-am găsit la grajdul vacilor, la trupul Dîrza de alături, lucrînd tot la instalația electrică.

— Anul Nou ne-aduce un dar de preț, mi-a spus îngrijitoarea de vițel Domnica Eremia, arătîndu-mi becurile din tavan. Iarna, se întunecă devreme, iar treabă este și după-amiază. Cele 57 de vaci în lactație, din 100 cîte avem, au început să dea și cîte 12 litri de lapte pe zi. O mulsoare se face și după ora 6 Pe urmă, mai e furajarea de seară și altele.

...Afară, fulguirea încetase. Impreună cu directorul gospodăriei, care între timp sosise la secția Crevedia, am pornit cu o trăsură spre Buftea. In viile de pe suprafața de 40 ha, se vedeau numai sîrmele spalierilor și mușuroaiele înalte, sub care fuseseră îngropate vițele. Deodată, privirea îmi fu atrasă de un pîlc de oameni care lucrau de zor.

— Aici e plantația de portaltoi, mi-a spus directorul gospodăriei. Mai avem de recoltat vreo 50.000 de coarde, așa că zilierii zoresc...

Ne-am apropiat de oamenii care mînuiau cu dibăcie foarfecile, tăind repede coardele. Pe lîngă spalieri se vedeau pachete mari cu coarde.

— Norma zilnică a unui muncitor, mi-a spus șeful de echipă, este de 100 de butuci. Mulți dintre tovarășii de aici, cum sînt Niță Dumitru, Niță Mihalache, Constantin Anton și Ion Mihăilă, depășesc norma cu peste 60 la sută.

...In drum spre hala pentru fasonatul coardelor, ne-am oprit la marginea viei, unde trăseseră trei căruțe pline cu gunoi de grajd. Pînă acum, fuseseră cărate 15 tone cu bălegar, pentru îngrășatul unor suprafețe mai slab productive. Conducătorii Petre Olteanu și Oscar Cigu descărcau gunoiul fără să se oprească din lucru.

...Iată-le și pe vrednicele muncitoare, în număr de peste 40, lucrînd la fasonatul coardelor-portaltoi. După fasonat, coardele sînt făcute pachet de cîte 100 de bucăți, duse afară și acoperite cu cîte 15—20 cm de pămînt.

...Pe cînd ne înapoiam de la silozul pentru stratificat coarde-portaltoi, dinspre un loc împrejmuit cu rogojini înalte se auziră glasuri vesele.

— Aci e răsadnița pentru legume trufanda, mi-a spus directorul gospodăriei. Peste o săptămînă-două, o să trimitem pe piață, la București, salată verde, ridichi, mărar și pătrunjel.

Două femei aduseră cu o targă gunoi de grajd bine putrezit, așezîndu-l ici-colo, pe lîngă unele răsadnițe, spre a feri de îngheț firavele plante de dedesubt.

In zilele cu soare, muncitoarele desfac și capacele „serelor", ca să intre aerul și lumina, plivind totodată buruienile.

★

...Se aprindeau luminile cînd am plecat de la gospodăria de stat Buftea. Deși în plină iarnă, îi văzusem pe harnicii muncitori ai gospodăriei lucrînd de zor. Ințelesesem, fără ca cineva dintre ei să mi-o spună, că vor ca primele zile ale noului an să-l prindă cu cît mai de seamă biruințe.

AL. RAICU

COLECTIVIȘTII — cei mai buni agitatori

Din experiența muncii politice de agitație în raionul Filimon Sîrbu

Nu se poate spune că pînă acum un an porțile gospodăriei colective „I. C. Frimu" din Făurei-Sat au fost zăvorite. Dimpotrivă. Au stat larg deschise chiar de la înființare. Ba mai mult. Un nou venit a fost întîmpinat întotdeauna de colectiviști cu bucurie și cu dragoste. Că se găsea pe ici, pe colo cîte unul din cei vechi care să bombăne ori să pufnească auzind că iar sînt cereri de intrare — asta da. Dar n-o făcea decît din neștiință. Se temea că dacă numărul colectiviștilor sporește, i se micșorează lui cîștigul. Gîndul ăsta însă și-l ținea ascuns.

Dar nici despre vreo acțiune sistematică de agitație desfășurată de colectiviști printre țăranii muncitori din sat nu s-ar putea vorbi. Ce-i drept, se nimerea din cînd în cînd ca un colectivist să șează la taifas cu vreun vecin de-al lui din întovărășire, ori chiar individual. Atunci îl îndemna:

— Hai, măi cumetre, vino și tu în gospodărie, fiindcă uite, noi așa și pe dincolo.

Dar de stat cu oamenii la sfat pe îndelete, de purtat cu ei discuții dinainte rînduite, ori de căutat potecile care conduc la inimile lor — așa ceva nu s-a văzut prin Făurei. Se convingea țăranul muncitor de unul singur? Bine. Nu? Să fie sănătos. Că nu era să-și bată ei capul cu fiecare. Doar nu asta le era menirea. Ei, mă rog, se înscriseseră, munceau cu tragere de inimă, strîngeau recolte bune — gata. Mai departe nu-i privea. Așa s-a întîmplat că pînă în decembrie 1955 numărul familiilor din gospodăria colectivă „I. C. Frimu" n-a crescut decît cu 21, ajungînd de la 62 la 83. Orice s-ar spune, pentru 4 ani era puțin. Așa nu mai mergea. Și chiar colectiviștii înșiși și-au dat seama că o hotărîre se cerea luată neîntîrziat.

Au luat-o. Cam tîrziu, dar — vorba ceea, tot mai bine decît niciodată. Intr-o seară președintele, Costică Darie, în înțelegere cu Radu Iordache, secretarul de partid, a convocat consiliul de conducere. A pus problema pe tapet. Adică, uite: asta, asta, asta... Cei de față aprobau din cap. Așa era. Aveau nevoie și de brațe, și de suprafață. Dar tot nu prea se dumireau în care parte bate președintele. Că ei de unde să ia brațe dacă oamenii nu vin? Să-i tragă cu de-a sila?

A lămurit problema secretarul de partid:

— Nu vin? Și noi ce facem? Stăm cu brațele încrucișate și cu mîna streașină la ochi să-i așteptăm în poartă, nu? Halal agitatori!

Și dăi, și dăi. Un ceas întreg așa l-a descîntat. Iar la sfîrșit au fost cu toții de acord: nu vine individualul singur? Să-l aducă ei! Căci fiecare dintre cei prezenți se pătrunsese de dreptatea secretarului: colectiviștii înșiși trebuiau să fie cei dintîi agitatori.

Au alcătuit în grabă colectivele. Și pune-te pe lucru cu nădejde. Zi de zi, seară de seară, azi tu la vecin acasă, mîine el la tine. Intr-o seară la taclale, altă dată la o vorbă cu temei — încet, încet au dibuit ce gînduri îi țin locului pe oameni. Bunăoară, Nicolaie Spînu a primit pe seamă, printre alții vreo trei, pe Nicolaie R. Mocanu. Erau și vecini, și prieteni. Dar ce prieteni! Frați de cruce să fi zis că sînt. Aveau aceeași vîrstă. Școala o făcuseră alături. Impreună flăcăiseră, traseseră la sorți, făcuseră armata. Nu s-au despărțit nici după ce s-au însurat. Se sfătuiau frățește într-ale gospodăriei, puneau umăr lîngă umăr de-și munceau pămîntul — Nicolae R. Mocanu cele 5,50 ha. ale lui, iar Spînu 4— cîte stăpînea.

Și totuși, drumurile li s-au despărțit cînd a fost vorba de gospodăria colectivă. Al lui Spînu a intrat de-a dreptul, fără cotituri. Al lui Mocanu însă, mai întortochiat, a șerpuit alături vreme îndelungată. Iar din prietenia de pe timpuri n-a rămas decît vecinătatea. Nu fără temei desigur. Pe Mocanu l-a mușcat de inimă invidia. Căci Spînu, care n-avusese casă, și-a făcut. In anul următor, la poarta casei lui a poposit un camion cu mobilă de la oraș. In celălalt, prin geamurile larg deschise ale casei celei noi, răzbeau afară sunetele unui aparat de radio. Pe urmă, haine și belșug în casă, vacă, oi, și porci în curte — toate astea l-au îndepărtat pe Nicolaie R. Mocanu. Iar Spînu fără să priceapă unde stă pricina, a rărit și el cărarea vechiului său prieten.

A trebuit să treacă vreme multă pînă să se dumirească Spînu ce-i și cum. I-au trebuit apoi o altă sumedenie de zile ca să afle că Mocanu ar fi vrut să vină în gospodărie, dar nu cuteza de teamă să nu-l lase Rada. Că zicea femeia:

— Dacă intri în colhoz, te las cu plozi cu tot și plec la tata. Și-mi iau înapoi și cele trei hectare de pămînt pe care mi le-a dat de zestre.

Ce să fi făcut Mocanu? Cum să-și lase el copiii fără mamă?

Lui Spînu însă i-a venit mai lesne să deslege toate. A luat-o binișor pe Rada:

— Uite, Rado, eu și Leana am făcut acum un an în colectivă 265 de zile-muncă. N-a fost greu. Atîtea ați putea și voi să faceți — tu și Nicolae. Ce-am primit, să-ți spuna Leana mea: grîu — 23 de saci, 3 tone de porumb curat, aproape 400 kg floarea-soarelui, orz, mazăre... Pe urmă lînă, brînză, bani, nutreț. Ce să-ți mai spun, de toate. Hai la noi să vezi. Și nu numai la noi. Poți merge și la Gheorghe Trîntea și la Mihalache Darie, și la mai toți colectiviștii noștri...

Incet, încet femeia lui Mocanu a început să vadă lucrurile cu alți ochi. Și nu-și mai apleca urechea la cumetre. Iar într-o seară a scos singură hîrtie și condei pe masă, dinaintea lui Mocanu. Și i-a spus:

— Fă cererea.

★

Au folosit metode pe măsura omului cu care se lucra. Pe unul l-au adus la fața locului, să vadă. Altuia i-au despînzit vederea folosindu-se de aritmetică. Pe Roșculeț Marin, pe Iordache Stan, pe Roșculeț Ion și pe Matei Ion i-au cîștigat prin Roșculeț, bătrînul! Că ziceau: „Să intre tata mai întîi..." ori: — „Dacă vine unchiul, viu și eu..." sau „Să intre nenea Simion și nu zic nu".

Au stat de l-au convins pe nenea Simion. Și la o săptămînă, cererea bătrînului avea nu mai puțin de 5 surate.

S-a scurs un an de cînd colectiviștii din Făurei-Sat au devenit agitatori. Și rodul muncii lor e îmbucurător. Li s-au alăturat 34 de familii noi. Intr-un singur an au reușit mai mult decît în patru la un loc. Acum mai sînt în Făurei doar 15 de întovărășiri cu vreo 140 ha de pămînt. Dar în curînd întregul sat va fi o singură gospodărie colectivă, mare și puternică. Așa s-au angajat colectiviștii. Și sînt siguri că-și vor îndeplini angajamentul. Fiindcă, vorba președintelui: „Tot omul are clenciul lui. I l-ai găsit, ai izbîndit". Iar ei și-au pus în gînd să afle clenciul fiecăruia. Și să sărbătorească! Mai cu satul colectivizat în întregime.

NICOLAE COMANICI

Oameni gospodari, nu glumă!

Reparații capitale în domeniul construcțiilor înseamnă refacerea parțială sau totală a unor piese ce compun clădirile, cum ar fi: pardoseala, pereții, acoperișul etc. Ca să-ți dai seama de acest lucru nu e nevoie să fii constructor sadea; e de ajuns să fii ceea ce se cheamă un bun gospodar.

Intenții gospodărești au avut desigur și tovarășii din conducerea gospodăriei agricole de stat din comuna Tigveni, regiunea Pitești, atunci cînd au planificat pentru anul 1956 suma de 55.000 lei pentru executarea unor lucrări de reparații la o serie de clădiri, printre care atelierul mecanic, garajul, două grupuri sociale, grajdul de la secția Șuici, saivanele de la Corbeni, Șuici, Perișani etc.

Dar de la intenție la faptă este o cale ce trebuie străbătută. Și cum, pentru conducerea gospodăriei, această cale s-a dovedit a fi foarte lungă, nu e de mirare că iarna a venit și tavanul atelierului mecanic nu a fost confecționat decît pe jumătate, că garajul a rămas tot o magazie veche și nefolosibilă, că șița putrezită de pe acoperișul grupului social de la secția Cepari n-a fost înlocuită decît pe o porțiune foarte mică, că nu s-au făcut tencuielile interioare și exterioare la grupul social de la centru, iar sobe de teracotă nu s-au construit decît... una, și cîte altele.

Și dacă tov. Vasile Avram, director, și Mihail Craicenco, inginer șef, au tărăgănat terminarea construcțiilor de care am amintit mai sus, cu toate că muncitorii din cadrul gospodăriei s-au plîns de nenumărate ori că au condiții proaste de muncă și de trai, cum era să se ocupe ei de repararea grajdului de la secția Șuici, a cărui lemnărie e putredă și nu mai prezintă nici o siguranță pentru animalele ce stau în el, sau a saivanelor de oi de la secțiile Șuici, Perișani și Corbeni, în care vîntul suflă în voie, deoarece pereții laterali sînt încă necăptușiți cu scînduri sau stuf? Animalele n-au doar glas să se plîngă...

Este adevărat că animalele n-au grai să-și spună păsurile. Dar gospodăria agricolă de stat Tigveni trebuie să livreze statului anual însemnate cantități de lapte, brînză, lînă etc. Cum se va putea achita de sarcini conducerea gospodăriei, dacă și în iarna aceasta vitele vor fi cazate și întreținute în condiții proaste? Măcar de acest considerent economic, dacă nu și de cel uman, trebuiau să țină seama tovarășii din conducerea acestei unități și să ia măsuri ca toate reparațiile planificate să fie executate în termen. Și termenul era cel mai tîrziu pînă la 1 noiembrie. Dar iată că a trecut și 1 decembrie și a venit cu pași repezi și noul an 1957. Scîndurile de la Valea Lupului, însă, n-au fost aduse în gospodărie, deși localitatea nu se găsește decît la o depărtare de 60 km. Nu sînt nici cărămizi decît 10.000 de bucăți, nici stuf pentru că se așteaptă și acum repartiția, nici carton gudronat fiindcă nu s-a cumpărat. Și cum e și firesc, nici construcțiile nu sînt terminate. Consecința? In atelierul mecanic se va lucra în frig, deoarece neavînd tavan, oricît foc s-ar face, cald nu e niciodată, în grupurile sociale oamenii vor locui în condiții proaste, autocamioanele vor fi adăpostite sub... zăpadă, vitele ca și afară. In schimb sînt bani. Halal gospodari, ce să zicem! Și încă ce sumă! Mai mult de jumătate din cea care a fost planificată. Bani, care vor fi buni și la anul, se consolează tovarășii din conducerea gospodăriei. Și pe baza cărora, se presupune, conducerea va putea să-și ia noi angajamente că va face și va drege în anul 1957 pentru repararea clădirilor. Dar cine-i va crede?

G. LEU și I. GRASU

FOILETON

Un cadou „model"

Vara anului 1950. Stațiunea de egrenat bumbac din Modelu expediază cultivatorilor individuali de bumbac din comuna Ștefan-Vodă, raionul Călărași, cinci vagoane cu îngrășăminte chimice.

Prevăzătoare, conducerea stațiunii s-a îngrijit de toate. A plătit transportul pe calea ferată, a întocmit formele necesare, ba a mai delegat și doi salariați, ca însoțitori. Un singur „amănunt" a scăpat din vedere: să înștiințeze pe cultivatori, pentru ca aceștia să-și ridice cantitățile repartizate. Ca atare, la sosirea în comuna Ștefan-Vodă, cele cinci vagoane, împreună cu însoțitorii lor, s-au pomenit cum s-ar zice, pe „linie moartă".

Oamenii de ispravă se cunosc însă în momentele grele, în clipele de cumpănă a vieții. Și cei doi însoțitori ai noștri — pardon, ai stațiunii — au dat dovadă cu acest prilej de multă, foarte multă inițiativă. Intr-o singură zi, numai, vagoanele au fost descărcate și transportate în ogrăzile a zece cetățeni din comună, luați așa, la întîmplare. In van au protestat oamenii, în van au arătat cum că nici unul din ei nu cultivă bumbac și că, așa stînd lucrurile, nu au nevoie nici de îngrășăminte.

— Le depozităm aci pentru o zi-două — le-au răspuns delegații. Apoi, cultivatorii vor veni negreșit să-și ridice îngrășămintele.

— Ei, acu', dacă-i vorba numai de cîteva zile — și-au spus cetățenii mai treacă-meargă. N-o fi moarte de om.

Și așa s-a făcut că zece curți din comuna Ștefan-Vodă s-au văzut împodobite peste noapte cu cîte o movilă — albă ca neaua — de azotat de amoniu sau sare potasică.

Au trecut cîteva zile, o săptămînă, apoi încă una. De la stațiune, nici un semn. De la cultivatorii de bumbac, nici pe atît.

★

Un an, doi, trei, cinci. Movilele au rămas pe loc, integrîndu-se definitiv în peisajul comunei, laolaltă cu puțul cu trei plopi și țintirimul. Din albe, au devenit cenușii, apoi vinete și, în sfîrșit, au căpătat culoare neagră. Cît privește duritatea actuală a îngrășămintelor, ea poate fi situată aproximativ între cea a granitului și bazaltului.

Cu scurgerea anilor, movilele din comuna Ștefan-Vodă ar fi devenit poate monumente istorice, cercetate cu rîvnă și migală de arheologi. Spun poate, pentru că, din fericire, s-a găsit cineva care să se intereseze de soarta lor. Acest cineva nu a fost altul decît Simion Mihăilă, delegat al stațiunii de egrenat din Modelu, de altminteri om foarte descurcăreț de felul lui.

Așadar, într-o bună zi din toamna anului 1955, Simion Mihăilă s-a prezentat la sediul gospodăriei colective „7 Noiembrie" din Ștefan-Vodă.

Zîmbind voios, a împărțit cu dărnicie strîngeri de mînă și de îndată a trecut la subiect.

— Uite, tovarășe Pelcu — i-a spus el președintelui — știi că stațiunea are în comună 5 vagoane cu îngrășăminte chimice. Acu, bune, bune n-or mai fi ele, da' măcar zece la sută tot mai au eficacitate. Așa că, uite ce ne-am gîndit: vi le dăm cadou, să le împrăștiați pe ogoare, că la ceva tot or folosi. Ei, ce zici? Semnezi un proces-verbal de primire, și gata.

Președintele s-a sfătuit cu membrii din consiliul de conducere aflați de față și, pînă la urmă, ce și-au spus? „Calul de dar nu se caută la dinți". Deci, a semnat procesul-verbal de primire, i-a mulțumit delegatului pentru cadou și... bună ziua.

După o bucată de vreme, inginerul gospodăriei a trecut pe la movile, le-a examinat și i-a comunicat președintelui că îngrășămintele nu mai sînt bune de nimic. Așa că n-are rost să se mai cheltuiască muncă pentru căratul și împrăștiatul lor pe ogoare.

A mai trecut un an. Luna trecută, colectiviștii au predat stațiunii de egrenat din Modelu 11.000 kg de bumbac. Noul președinte al gospodăriei — Gheorghe Oprea — s-a dus la casieria stațiunii să încaseze banii cuveniți.

— Du-te mata, tovarășe — i s-a spus — pe la tovarășul contabil David, să-ți facă mai întîi formele. S-a dus președintele la contabilitate.

— Ai de primit 74.000 lei, așa-i?

— Așa.

— Scădem întîi 33.000 lei luați ca avans. Apoi, 24.000 lei, datorie din anul trecut. Se mai adaugă contravaloarea sacilor primiți, adică 890 lei.

— Așa-i?

— Așa-i, tovarășe David.

— Și în sfîrșit, 18.000 lei pentru cinci vagoane cu îngrășăminte chimice.

Cînd a auzit de îngrășăminte, președintelui i s-a părut că visează.

— Care îngrășăminte, tovarășe? N-am primit nimic, păcatele noastre.

— Dar asta ce-i? Și contabilul îi flutură triumfător prin fața ochilor procesul-verbal de primire, semnat de fostul președinte Gheorghe Pelcu și de Simion Mihăilă.

— A! se lumină la față omul. Păi astea sînt vagoanele de ni le-a făcut cadou tovarășul Mihăilă. Da'noi nu le-am folosit că nu erau bune de nimic. Așa că vezi mata, e o mare încurcătură aci.

— Ce cadou, ce încurcătură, măi tovarășe? Ați iscălit sau nu? Apăi dacă da, plătiți ca popa, fraților.

Geaba s-a zbătut președintele ca peștele pe uscat. Pînă la urmă, a plecat fără nici un ban, ba colectiva a mai rămas și datoare.

De atunci, colectiviștii au făcut nenumărate intervenții, nenumărate plîngeri. Rezultatul? Răspunsuri care în concluzie spun cam același lucru.

— Dacă ați semnat, înseamnă că ați primit. Dacă ați primit, înseamnă că trebuie să plătiți. Scurt. Scurt și mai ales.... birocratic.

★

De curînd, am fost prin Ștefan-Vodă și sînt în măsură să vă comunic ceva noutăți. Movilele sînt bine „sănătoase" și la locul lor. Banii — cei 18.000 lei — și ei, bine sănătoși, în stațiune la Modelu. Numai Simion Mihăilă nu mai calcă prin comună. Modest om! Nu vrea și pace să primească „mulțumirile" colectiviștilor pentru „cadoul" de pomină pe care l-a făcut.

S. LEONARD

Ingrășămintele aduc mari foloase agriculturii

În regiunea noastră, trebuie să se dea mai mare atenție folosirii gunoiului de grajd

Dintre toate îngrășămintele organice, cel mai eficace, ieftin și complet este gunoiul de grajd, pe care îl are la îndemînă fiecare gospodărie agricolă.

Din păcate, în mintea multor țărani muncitori din raioanele Călărași, Slobozia, Lehliu sau Brănești mai dăinuie încă ideea că pămîntul lor e „gras" și deci n-are nevoie de îngrășăminte. După cum sînt mulți țărani muncitori și din raioanele Videle, Olteni, Titu, Roșiori, Răcari, care, deși văd că pămîntul lor produce tot mai puțin, că s-a întărît peste măsură și a fost spălat de substanțele organice, nu folosesc așa cum se cuvine gunoiul de grajd. Asemenea soluri sărace, albicioase, fără structură, se găsesc și în raioanele Snagov, Alexandria, Drăgănești. Cum este și firesc, pe aceste pămînturi plantele se dezvoltă greu, rămîn pipernicite și dau producții mici. In regiunea noastră, sînt și pămînturi mai bune, cu hrană suficientă. Și aceste terenuri, dacă primesc îngrășăminte, dacă le sporim puterea de hrănire, reacționează puternic în sensul că plantele se dezvoltă mai bine, mai repede și dau producții tot mai mari.

Recoltele obținute în acest an în unele unități agricole socialiste au arătat influența categorică a gunoiului de grajd asupra producției. Un exemplu edificator în această privință îl constituie G.A.C. Ștefan-Vodă, care a obținut la concursul porumbului premiul întîi pe regiune. Pe o suprafață de 52 ha îngrășată cu gunoi de grajd, gospodăria a obținut 3.500 kg de porumb boabe la ha, iar pe cele 257 ha pe care nu s-au dat îngrășăminte, recolta a fost cu 500 kg de boabe la ha mai mică. Același lucru reiese și din experiența gospodăriei colective „Gh. Doja" din comuna Prundu, raionul Vidra, care de pe 35 ha îngrășate cu gunoi de grajd a recoltat 3.000 kg de porumb boabe la ha, în timp ce producția medie pe comună în sectorul individual a fost de numai 930 kg de boabe la ha.

Toate încercările făcute în stațiunile experimentale de la Moara Domnească și Mărculești, precum și practica însăși a gospodăriilor de stat, a gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor agricole au arătat că, pentru regiunea noastră, în care uneori seceta este accentuată, gunoiul de grajd are un efect deosebit asupra refacerii și păstrării structurii favorabile a pămîntului, asupra păstrării umidității și sporirii fertilității lui. După calculele ce s-au făcut, producția anuală de gunoi de grajd din regiunea București este de cca. 3.366.000 de tone. Cu această cantitate s-ar putea îngrășa aproximativ 150.000—200.000 ha. anual, adică 1/7 din suprafața arabilă a regiunii noastre. In mare parte, însă, aceste îngrășăminte nu sînt întrebuințate și sînt aruncate an de an la marginea satelor, cum se întîmplă în raioanele Călărași, Lehliu și altele.

Este semnificativ faptul că raionul Călărași, care produce anual 213.000 tone de gunoi de grajd, cantitate suficientă pentru îngrășarea a cca. 10.000—15.000 ha, în 1955 n-a folosit decît 10 la sută din această cantitate, cu care a îngrășat numai 1.647 ha.

Dacă socotim că fiecare hectar îngrășat cu gunoi de grajd dă în medie o recoltă de grîu sau porumb cu 500 kg mai mare, la suprafața de 150.000-200.000 ha, cît se pot fertiliza anual în regiunea noastră, s-ar putea obține un spor de producție de 75.000-100.000 de tone de cereale, fapt care ar contribui în foarte mare măsură la îmbunătățirea aprovizionării populației cu pîine și alte produse. De aceea, în perioada de iarnă, organele agricole de la raioane, puncte și comune, în afara popularizării prin cursurile de masă a necesității folosirii pe scară largă a gunoiului de grajd, trebuie să întreprindă o largă acțiune pentru mobilizarea țărănimii la căratul gunoiului pe ogoare.

Ing. FL. CONSTANTINESCU
șeful serviciului agriculturii din Direcția agricolă regională București

Sporește cererea de îngrășăminte bacteriene

In ultimii ani, în agricultură se folosesc pe o scară tot mai largă îngrășămintele bacteriene (în special nitragin, azotobacterin, fosforobacterin) sub formă de preparate.

Din păcate, în raionul Salonta acest fel de îngrășăminte și-au găsit pînă în acest an o aplicație foarte restrînsă, mai mult cu caracter demonstrativ. Aceasta și explică, de altfel, producțiile nesatisfăcătoare pe care le-au dat unele leguminoase.

Rezultatele obținute pe loturile demonstrative tratate cu nitragin, azotobacterin etc au dovedit cultivatorilor importanța folosirii îngrășămintelor bacteriene. Astfel, aplicîndu-se nitragin, la G.A.C. Batăr, pe o suprafață de 3 ha cu trifoi, și la G.A.C. Tauț, pe o suprafață de 0,50 ha cu lucernă, s-au obținut în medie sporuri de producție de 18 la sută și respectiv 15 la sută față de cultura netratată.

Azotobacterinul, care poate fi folosit la diferite culturi, ca grîu, orz, porumb, floarea-soarelui, cartofi, sfeclă, răsaduri, pomi, vie, a fost utilizat anul trecut la G.A.C. Batăr, la legume, la G.A.C. Bicaciu la ardei boia etc. La G.A.C. Batăr, legumele ale căror răsaduri au fost tratate cu azotobacterin s-au dezvoltat mai uniform, mai puternic, producția crescînd la ardei cu 7 la sută față de cultura martor. La G.A.C. Bicaciu, pe parcela de ardei boia tratată cu azotobacterin sporul obținut a fost de 20 la sută față de parcela martor. De asemenea, producătorul agricol Ion Petrușan din comuna Tulca, tratînd sămînța de sfeclă de zahăr cu azotobacterin, a obținut o producție cu 8 la sută mai mare față de cea de pe parcelă netratată.

Inginerii și tehnicienii agronomi care activează în cadrul raionului au popularizat aceste rezultate, explicînd totodată colectiviștilor, întovărășiților și producătorilor individuali marile avantaje pe care le oferă îngrășămintele bacteriene. Acestea ocupă un volum mic (la hectar fiind necesar un kg. sau două borcănașe de îngrășămînt pentru culturile obișnuite și doza dublă pentru răsaduri de legume), nu sînt scumpe (prețul unui kg fiind de 6—10 lei) și se manipulează ușor.

Drept urmare, dacă în anul 1956 aceste îngrășăminte s-au aplicat pe o suprafață de numai 12 ha, pentru anul 1957 s-au solicitat pînă acum îngrășăminte bacteriene pentru 400 ha.

Ing. C. SLONOVSCHI

● In 1957 forțele păcii se vor întări și mai mult

● Izvorul forței invincibile a țărilor socialiste

Răspunsurile lui N. S. Hrușciov la întrebările lui V. Koucky, redactor șef al ziarului „Rude Pravo"

In preajma anului nou, redactorul șef al ziarului „Rude Pravo", organul Partidului Comunist din Cehoslovacia, s-a adresat lui N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. cu rugămintea de a răspunde la cîteva întrebări.

Intrebările ziaristului cehoslovac nu s-au referit doar la probleme privind prietenia și colaborarea frățească dintre U.R.S.S. și Republica Cehoslovacă. Chestiunile ridicate de cele patru întrebări puse de V. Koucky s-au referit în primul rînd la probleme însemnate, care privesc atît actuala situație internațională, cît și întărirea unității și acțiunii partidelor comuniste și muncitorești pentru crearea unei trainice unități internaționale a clasei muncitoare, precum și la colaborarea țărilor socialiste și întărirea acestei colaborări în anul 1957.

Răspunzînd la întrebările ce i-au fost adresate, N. S. Hrusciov a apreciat că evenimentele din acest an au arătat în mod convingător care-i sarcina cea mai actuală a omenirii. Această sarcină este lupta pentru menținerea și consolidarea păcii. Succesele obținute în ce privește slăbirea încordării internaționale au nemulțumit cercurile războinice ale puterilor occidentale, care au făcut totul pentru a complica situația internațională. Acțiunile lor concretizate în agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului și complotul fascist contrarevoluționar din Ungaria, care au intensificat simțitor primejdia unui nou război mondial, au fost însă înfrînte. Forțele păcii sînt azi suficient de puternice pentru a pune stavilă celor ce vor să arunce popoarele într-un nou măcel distrugător.

Subliniind necesitatea întăririi vigilenții față de uneltirile agresorilor imperialiști, N. S. Hrusciov și-a exprimat încrederea că în noul an forțele păcii se vor întări și mai mult. Acest fapt va contribui desigur într-o măsură și mai însemnată la slăbirea încordării internaționale. N. S. Hrusciov a mai arătat însă, că pentru micșorarea încordării internaționale de o deosebită însemnătate ar fi încetarea cursei înarmărilor, crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa și dezvoltarea mondială a legăturilor economice și culturale internaționale, bazate pe principiile egalității în drepturi. Acestea corespund și servesc pe deplin intereselor vitale ale popoarelor. In această privință este cunoscută poziția Uniunii Sovietice ca și a celorlalte țări socialiste.

Referindu-se la sărbătorirea în acest an a celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții din Octombrie, N. S. Hrusciov a subliniat rolul istoric jucat de acest epocal eveniment în dezvoltarea popoarelor pe calea progresului. Victoriile dobîndite de atunci de clasa muncitoare, de oamenii muncii din Uniunea Sovietică și din toate țările socialiste s-au datorat faptului, că în activitatea lor partidele comuniste și muncitorești din aceste țări s-au călăuzit după învățătura marxist-leninistă. Sub steagul marxism-leninismului, partidele comuniste din Franța, Italia și alte țări duc o luptă intransigentă pentru cauza clasei muncitoare, a tuturor oamenilor muncii. Tocmai de aceea dușmanii socialismului își îndreaptă focul împotriva partidelor revoluționare și în primul rînd împotriva partidelor din acele țări în care clasa muncitoare a învins și și-a instaurat puterea de stat, în care se construiește sau s-a construit socialismul.

In încercările lor de a lovi în unitatea partidelor comuniste și muncitorești dușmanii clasei muncitoare recurg la cele mai mîrșave metode. Este cunoscut cîtă reclamă fac aceștia așa-numitului „comunism național". Ei ar dori, ca diferitele elemente de însemnătate universală pe care le-a dat Revoluția din Octombrie să fie puse în opoziție cu particularitățile naționale ale dezvoltării spre socialism în diferite țări. In acest fel, dușmanii socialismului speră, să rupă țările care construiesc socialismul de reazimul de nădejde și de ajutorul eficace al primului stat socialist din lume, Uniunea Sovietică, să zdruncine prietenia puternică care leagă țările socialiste.

Vigilente la uneltirile dușmanilor, credincioase principiilor internaționalismului proletar și pătrunse de sentimentul răspunderii istorice, partidele comuniste și muncitorești luptă însă cu hotărîre nu numai pentru întărirea propriilor rînduri ci pentru întărirea solidarității proletare, pentru strîngerea rîndurilor mișcării muncitorești internaționale, pentru înfăptuirea chemării de luptă „Proletari din toate țările uniți-vă".

Subliniind faptul că evenimentele din ultimul timp au arătat cu toată forța necesitatea unității trainice și colaborării celei mai strînse a țărilor lagărului socialist, N. S. Hrusciov a reamintit principiile care stau la baza acestei unități și colaborări. Pe aceste principii leniniste se întărește colaborarea dintre țările socialiste și se dezvoltă legăturile de prietenie ale acestor țări. Fiecare dintre statele socialiste simte folosul practic al acestei colaborări.

Răspunzînd la întrebarea: Care este izvorul forței invincibile a țărilor socialiste?, N. S. Hrusciov a arătat: Izvorul rezidă în unitatea și coeziunea, în tăria comunității țărilor socialiste, aceasta constituie chezășia unor noi succese ale socialismului.

Condițiile în care oamenii muncii din țările socialiste își construiesc viața lor nouă, nu pot fi însă uitate. Ei își construiesc această viață în condițiile existenței lagărului țărilor capitaliste unde clasele dominante, partidele și guvernele lor au dus și duc o politică îndreptată împotriva țărilor socialiste. Aceasta impune țărilor socialiste să-și perfecționeze apărarea colectivă și să acționeze intens pe arena internațională pentru apărarea și întărirea păcii.

Răspunzînd ultimei întrebări, N. S. Hrusciov a dat o înaltă prețuire relațiilor de sinceră și frățească prietenie care s-a făurit între popoarele sovietic și cehoslovac. Asigurînd popoarele Cehoslovaciei că poporul sovietic le va fi totdeauna prieten sincer și de nădejde, primul secretar al C.C. al P.C.U.S. le-a transmis atît lor cît și gloriosului Partid Comunist din Cehoslovacia o caldă urare încheiată cu tradiționalul „La mulți ani!".

Răspunsurile date de tovarășul N. S. Hrusciov la întrebările ziaristului cehoslovac depășesc cu mult cadrul unui obișnuit interviu prilejuit de începutul unui nou an. Ele prezintă o deosebită importanță pentru viața politică internațională. Pătrunse de încredere în viitorul sistemului mondial al socialismului, răspunsurile tovarășului N. S. Hrusciov vin să arate mișcării mondiale muncitorești, țărilor socialiste, umenirii iubitoare de pace, că Uniunea Sovietică mergînd pe drumul deschis de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, va face totul pentru a sprijini dezvoltarea progresului și asigurării păcii în lumea întreagă.

Popoarele din Orientul Apropiat și Mijlociu sînt hotărîte să respingă orice nouă uneltire a colonialiștilor

După eșecul rușinos al agresiunii anglo-franco-israeliene, poporul egiptean lucrează cu sîrg pentru refacerea pagubelor pricinuite de război. In colaborare cu organele competente ale O.N.U., autoritățile Egiptului au început lucrările de curățire în toate sectoarele Canalului de Suez; se prevede că această importantă cale de navigație va fi deschisă tuturor vapoarelor la începutul lunii mai 1957.

Egiptul, dînd dovadă de multă înțelegere și bunăvoință, a consimțit să înceapă lucrările de curățire a Canalului de Suez încă înainte de retragerea tuturor trupelor agresoare. Atitudinea oficială a guvernanților israelieni care refuză să-și retragă trupele de pe teritoriul egiptean Gaza (pe țărmul mării Mediterane) și Akaba (pe țărmul mării Roșii), stîrnește multă indignare. Nu este greu de înțeles că guvernul Israelului n-ar îndrăzni să încalce hotărîrile Adunării Generale a O.N.U. dacă nu ar conta pe sprijinul secret sau deschis al unor puteri colonialiste ca Anglia sau Franța. Se știe doar că cercurile colonialiste engleze folosesc de mult Israelul ca pe o unealtă de presiune împotriva țărilor arabe. Acest fapt bine cunoscut a ieșit din nou la iveală cu ocazia descoperirii complotului recent împotriva guvernului sirian. Autoritățile siriene sînt în posesia unor documente care demască rolul Israelului, ca și al Irakului și al Turciei, în atacul plănuit pentru subjugarea Siriei.

In timp ce guvernanții englezi și francezi nu-și ascund de fel intențiile lor agresive în Orientul Apropiat și Mijlociu, cercurile oficiale din S.U.A preferă să folosească metode mai ascunse. In aparență, diplomația americană a condamnat agresiunea imperialistă împotriva Egiptului și caută în fel și chip să asigure țările arabe de prietenia pe care le-o poartă S.U.A. Popoarele din Orientul Apropiat și Mijlociu s-au convins însă în repetate rînduri că guvernanților S.U.A. puțin le pasă de interesele țărilor arabe, adevăratul lor scop fiind să ia locul Angliei și Franței în această regiune a lumii. Opinia publică din țările arabe a condamnat cu asprime propaganda dușmănoasă pe care unele cercuri din S.U.A. au dezlănțuit-o recent împotriva Siriei. Cu multă neliniște a fost primită în țările arabe și vestea despre intenția președintelui S.U.A., Eisenhower, de a cere Congresului (parlamentului) dreptul de a folosi forțele armate americane în Orientul Mijlociu „în caz de necesitate". Comentînd acest nou proiect american, ziarul egiptean „Al Ahram" îl calífică drept o nouă încercare a statelor imperialiste de a-și impune dominația lor țărilor din Orientul Mijlociu.

Evenimentele din Orientul Apropiat și Mijlociu nu se desfășoară însă în direcția dorită de imperialiștii englezi, francezi sau americani. In țările Asiei și Africii și îndeosebi în țările arabe, crește simpatia față de politica de neutralitate a Egiptului, care se bazează pe cele 5 principii ale coexistenței pașnice. Chiar în zilele acestea, au sosit vești despre intenția guvernului sudanez, ca și etiopian, să-și întărească relațiile de prietenie cu Egiptul. Noile guverne din Siria și Iordania urmează cu hotărîre o politică de colaborare frățească cu Egiptul și de întărire a unității țărilor arabe. Popoarele din Orientul Apropiat și Mijlociu se conving tot mai mult că numai strîns unite pot zdrobi uneltirile perfide ale colonialiștilor.

Pentru întărirea păcii și a securității popoarelor din Asia

Opinia publică din toate țările Asiei și din întreaga lume urmărește cu mult interes vizita delegației chineze, în frunte cu premierul Consiliului de Stat, Ciu En-lai, în țările Asiei. In cursul acestei vizite, premierul Ciu En-lai a purtat pînă acum tratative rodnice cu o serie de oameni de stat din R.D. Vietnam, Cambodgia, Birmania, India și Pakistan.

Deosebit de semnificativă este primirea călduroasă de care s-a bucurat premierul Ciu En-lai în Pakistan. Deși Pakistanul participă la tratatele agresive de felul pactului de la Bagdad sau al pactului țărilor din Asia de sud-est (S.E.A.T.O.), poporul Pakistanului se pronunță cu hotărîre pentru dezvoltarea prieteniei cu R.P. Chineză și întărirea păcii în Asia.

Opinia publică pakistaneză a primit cu aprobare cuvintele lui Ciu En-lai că „nu există nimic ce ar putea împiedica stabilirea între Pakistan și China a unor legături mai strînse și a unor contacte comerciale și culturale mai largi". Tratativele între premierul Ciu En-lai și președintele Consiliului de Miniștri al Pakistanului, Suhrawardi, au decurs într-o atmosferă cordială și de înțelegere reciprocă și au fost încununate de succes.

Observatorii politici consideră că tratativele ce se desfășoară în prezent între Ciu En-lai și primul ministru al Indiei, J. Nehru, au o mare importanță pentru rezolvarea problemelor litigioase din Asia. Se știe că guvernul Indiei, în frunte cu Nehru, duce o politică activă pentru rezolvarea pașnică a problemelor internaționale nerezolvate. Cu ocazia tratativelor care s-au desfășurat recent între Nehru și președintele S.U.A., Eisenhower, primul ministru al Indiei a accentuat din nou importanța recunoașterii drepturilor legitime ale R.P. Chineze în O.N.U. Se crede că guvernul Indiei caută să contribuie la normalizarea relațiilor dintre S.U.A. și R.P. Chineză, relații care rămîn încordate din cauza atitudinii agresive a cercurilor conducătoare americane.

Tratativele duse de premierul chinez Ciu En-lai în țările Asiei dovedesc încă o dată rolul deosebit de important pe care R.P. Chineză îl deține pe arena politică mondială în rezolvarea problemelor litigioase și întărirea păcii.

Noul guvern al Japoniei se orientează spre o politică externă mai independentă

In activitatea noului guvern japonez, în frunte cu Tanzan Ișibași, se observă tendința spre stabilirea unei politici externe mai independente. Revizuirea politicii externe de pînă acum a Japoniei este o revendicare veche a întregului popor japonez.

In prezent, imensa majoritate a poporului japonez luptă pentru stabilirea de relații normale cu R.P. Chineză și extinderea relațiilor comerciale cu această țară, pentru lichidarea relațiilor de subordonare a Japoniei față de S.U.A.

Noul guvern japonez n-ar putea să ignoreze aceste revendicări tot mai insistente ale populației. Cercurile comerciale și industriale din Japonia suferă mari pierderi în urma restricțiilor impuse de S.U.A. comerțului cu China. După cum anunță agențiile de presă, guvernul japonez a și întreprins unele demersuri pentru reducerea acestor restricții. Un funcționar superior din Ministerul Industriei și Comerțului a declarat în mod oficial că în cadrul acestui minister va lua ființă în curînd o agenție pentru întregul comerț cu China. Cercurile economice din Japonia nu mai doresc să importe mărfurile mai scumpe din S.U.A., în daunа produselor mai ieftine din R.P. Chineză. Este semnificativ că, la 25 decembrie, guvernul japonez a hotărît să suspende temporar cumpărarea de produse agricole americane din surplus.

In privința tratatelor militare și politice mai vechi încheiate cu S.U.A., guvernul Japoniei declară că dorește să le respecte, dar cere efectuarea unor eventuale modificări în clauzele acestor tratate.

Chiar și aceste măsuri prudente ale guvernului japonez au trezit însă nemulțumire și supărare în rîndul cercurilor conducătoare din S.U.A. La Tokio a sosit în mare grabă subsecretarul de stat american Robertson, pentru a exercita presiuni asupra miniștrilor japonezi. Este însă îndoielnic dacă astfel de presiuni americane ar mai putea să oprească mersul evenimentelor. O politică externă mai independentă a guvernului japonez ar corespunde cu interesele întregului popor japonez și s-ar bucura de aprobarea și sprijinul acestuia.

Note

„Democrația" lui Batista

Vă amintiți, desigur, de rolul pe care l-a jucat reprezentantul Cubei, Portuondo, la Adunarea Generală O.N.U. cînd aceasta a discutat așa-zisa chestiune ungară. N-ați uitat, probabil, nici felul în care a încercat să-și slujească stăpînii, agentul din Havana al monopolurilor americane. Expunînd fără sfială minciunile cusute cu ață albă cu privire la deportări de cetățeni unguri în U.R.S.S., reprezentantul Cubei își tremura glasul cînd pomenea de „drepturile omului" și de „apărarea democrației". N-a suflat atunci Portuondo nici o vorbă despre totala dependență a țării sale de trusturile americane, care-i jefuiesc bogățiile. Nici un cuvînt despre teroarea care domnește în Cuba, pentru ca aceste trusturi să poată jefui sutele de mii de muncitori de pe plantațiile de trestie de zahăr. Uitase Portuondo că, în Cuba muncitorilor, numai în 1954 li s-au scăzut salariile la jumătate și că 100.000 de locuitori din cei 1.000.000, cît numără capitala țării, Havana, n-au nici un fel de adăpost. Dar cum ar fi putut să vorbească despre așa ceva reprezentantul lui Batista pe care trusturile l-au pus, și apoi l-au repus în pînea de dictator al Cubei.

Dar în vreme ce Portuondo trăncănea fără rușine despre „drepturile omului" patrioții cubanezi, sătui de atîta „libertate" își intensificau lupta tocmai pentru dobîndirea drepturilor despre care vorbea dictatorul. Despre represiunea sîngeroasă pe care dictatura din Cuba a pornit-o împotriva patrioților, care luptă pentru adevărata libertate, nu s-a vorbit însă nimic la O.N.U.

Cu toată sîngeroasa represiune, patrioții cubanezi continuau lupta. Corespondentul ziarului „New York Times", Phillips, este nevoit să recunoască, într-o știre trimisă ziarului, că „Exploziile de bombe, incendii, sabotajul muncitorilor, funcționarilor din transporturi și al altor salariați reprezintă un fenomen obișnuit în Cuba".

Lupta patrioților cubanezi demască puternic adevăratul caracter al „democrației" în numele căreia a pălăvrăgit la O.N.U. reprezentantul dictatorului Batista și pe așa-zișii „apărători ai drepturilor omului" de dincolo de ocean.

De-ale capitalismului popular

Este puțin probabil că știați despre faptul că în agricultura S.U.A. 600.000 de copii sînt exploatați neomenește. Despre acest „succes" al „capitalismului popular" american vorbește pe larg broșura profesorului universitar american, Cyrus Karraker editată de Comitetul național pentru problemele muncii copiilor. Această broșură înfățișează soarta nenorocită a copiilor sutelor de mii de muncitori agricoli sezonieri din satele sudice, care pleacă în căutare de lucru în diferitele regiuni ale S.U.A. Acești muncitori sînt nevoiți să ia cu sine copiii, care, la fel ca și părinții trebuie să muncească din greu pe cîmp.

După cum arată autorul broșurii, pînă și copiii cei mai mici muncesc la fel ca și adulții pe cîmp, șase zile pe săptămînă, cîte 10-12 ore pe zi. Micii muncitori nu cunosc nici cele mai simple jucării pentru copii. „Dacă ar avea timp liber și putere — scrie autorul — singura lor jucărie ar fi niște bețișoare". Ei trăiesc și muncesc în aceleași condiții groaznice ca și adulții. Drept adăpost le servește cîte un grajd părăsit sau niște cocioabe dărăpănate.

In continuare, autorul vorbește despre indiferența care se manifestă în țară față de soarta copiilor muncitorilor sezonieri. Mille de copii ai muncitorilor sezonieri sînt lipsiți de posibilitatea de a urma școlile de stat. Ei măresc într-o măsură considerabilă numărul analfabeților. Asupra lor, la fel ca și asupra părinților lor nu se extind legile privind prevederile sociale și îndeosebi ocrotirea sănătății.

Citind broșura profesorului universitar american, nu poți să nu te gîndești la ceea ce propaganda din S.U.A. numește binefacerile „capitalismului popular". Intr-adevăr, capitalismul, care în S.U.A. se intitulează de la o vreme și „popular", nu lasă nimic să-i scape. Masele populare, inclusiv copiii, trebuie să-și dea contribuția la prosperitatea și creșterea profiturilor stăpînilor „capitalismului popular". Altfel, de ce s-ar chema „capitalism popular"?

„Presa americană e liberă!"

Afirmația din titlu, ce-i drept, nu ne aparține. Ea aparține trusturilor americane care stăpînesc ziarele tipografiile și fabricile de hîrtie și propagandei americane. Dacă vreți, o găsiți înscrisă și în constituția S.U.A. Pentru stăpînii acestor trusturi, ca și pentru propaganda americană, n-are nici o importanță că această afirmație nu și-o însușește cetățeanul american și nici chiar toți ziariștii din S.U.A. Dar cetățeanul american are motive puternice să nu dea crezare gogoriței despre așa-zisa „libertate a presei americane". El s-a convins de mult că presa nu-i exprimă părerile, năzuințele și nici pe departe adevărata sa poziție. Dimpotrivă, presa monopolurilor îi servește pe zeci de pagini alături de reclame țipătoare și lucruri „senzaționale", prefabricate de păreri emise de capetele „luminate" ale bancherilor și fabricanților și exprimate prin intermediul scribilor plătiți.

Cînd vreun gazetar american încearcă să exprime cît de cît adevărul despre viața americană sau despre viața din afara granițelor S.U.A., are toate șansele să se bucure de efectele „libertății" presei americane: concedierea, trimiterea în fața comisiei care apreciază dacă nu cumva ești antiamerican etc. Nu de mult, de exemplu, trei ziariști americani au plecat să viziteze R. P. Chineză. Desigur că acești ziariști, oricît de rău intenționați ar fi fost, aveau să vadă în țara celor 600.000.000 de oameni o serie de realizări importante ale regimului popular chinez, pe care n-ar fi putut să le treacă cu vederea. Se crea posibilitatea ca poporul american să fie informat despre ceea ce se întîmplă în R. P. Chineză de către martori oculari și nu numai din surse propagandistice oficiale. Acest lucru chiar dacă cetățenii americani îl doresc, nu-i pe placul nici al guvernului american și nici al stăpînilor presei din S.U.A. De aceea, pentru a înlătura neplăcerea ca cetățeanul american să afle unele lucruri despre China populară direct, guvernul american a luat măsuri. Pașapoartele celor trei ziariști au fost anulate, ele nemaiputînd să le servească decît la înapoiere în S.U.A. Li s-a anulat posibilitatea de a primi banii necesari în deplasare și în viitor nu vor mai putea călători în străinătate.

Intîmplarea este semnificativă și nu are nevoie de comentarii. Ea confirmă o dată mai mult că cetățeanul american are motive temeinice să nu creadă în libertatea presei americane, despre care în S.U.A. se vorbește mult, se scrie și mai mult și-i prevăzută chiar în constituție.

MASURI NOI pentru transformarea socialistă a AGRICULTURII din R. D. Germană

— Articol scris pentru ziarul „Agricultura Nouă" —

de Dr. HANS ZANDER
redactor șef adjunct al ziarului „Der Freie Bauer" (Berlin)

Poporul muncitor al Republicii Democrate Germane, bastion al luptei pentru o Germanie pașnică, democratică și unită, construiește socialismul în condiții deosebite. Noi sîntem conștienți că orice succes al nostru pe calea socialismului, la orașe, ca și la sate, este urmărit cu mare interes de milioane de oameni ai muncii din întreaga Germanie. Țăranii vest-germani, exploatați de către moșieri și de către marii capitaliști, se interesează în mod deosebit de lupta noastră pentru dezvoltarea și transformarea socialistă a agriculturii, pentru creșterea nivelului de trai al țărănimii din R. D. Germană. Iată de ce, noile hotărîri luate la cea de a 28-a plenară a C. C. al Partidului Socialist Unit din Germania, cu privire la dezvoltarea și transformarea socialistă a agriculturii, au o deosebită însemnătate politică.

Incepînd din 1952, țăranii muncitori din R. D. Germană au pornit în număr tot mai mare pe calea agriculturii socialiste. Pînă acum pe teritoriul R. D. Germane, au fost înființate 6.300 de cooperative agricole de producție, din care 250 în 1956, sectorul socialist cooperatist cuprinzînd 23 la sută din suprafața agricolă. Cooperativele agricole de producție au devenit astfel un factor de seamă în agricultura republicii noastre, iar organele de stat și de partid acordă tot sprijinul dezvoltării lor.

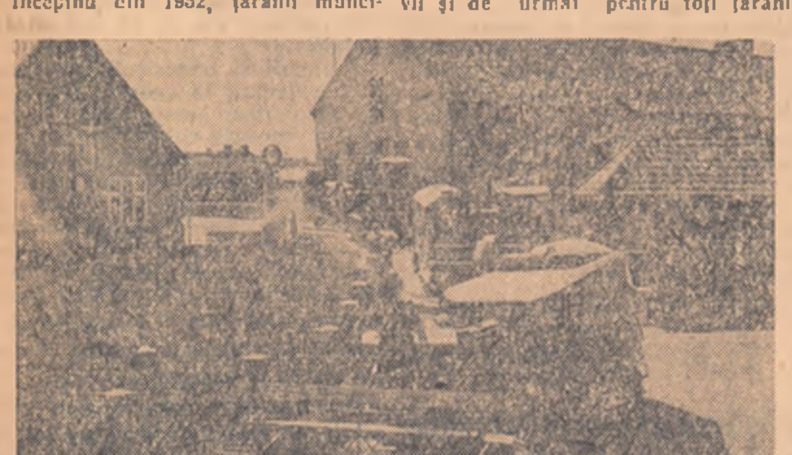
Recentele Hotărîri ale plenarei C. C. al P. S. U. G. prevăd o serie de noi măsuri pentru întărirea economico-organizatorică a cooperativelor agricole de producție existente, cît și pentru creșterea recoltelor medii la hectar. Organele de stat și de partid vor acorda de acum o atenție și mai mare întăririi economico-organizatorice a cooperativelor agricole de producție, ca acestea să devină exemple vii și de urmat pentru toți țăranii muncitori. Problemele întăririi economico-organizatorice vor fi discutate și la cea de a 5-a conferință națională a cooperativelor agricole de producție, care va avea loc la Rostock (port la marea Baltică), la începutul lunii martie 1957.

Pînă în prezent, în multe cooperative agricole de producție mai slabe se simțea nevoia unor specialiști care să îndrume mai îndeaproape activitatea cooperativelor. Această cerință va fi îndeplinită. Dînd viață sarcinii trasate de partid peste 1.000 de agronomi și zootehnicieni cu pregătire superioară au plecat ca membri în cooperativele agricole de producție mai slabe din punct de vedere economic. Mulți din acești specialiști, datorită muncii lor, vor căpăta încrederea țăranilor muncitori și fără îndoială că vor fi aleși în organele de conducere ale cooperativelor.

Stațiunile de mașini și tractoare, pîrghie importantă în opera de transformare socialistă a agriculturii, continuă să se întărească și să se dezvolte. In 1956, S.M.T.-urile din R. D. Germană au îmbunătățit calitatea lucrărilor executate pe ogoarele cooperativelor agricole de producție, au contribuit la micșorarea pierderilor la culesul recoltei și au reușit să reducă prețul de cost al lucrărilor mecanizate. Potrivit noilor hotărîri luate, S. M. T.-urile vor fi înzestrate cu și mai multe mașini agricole moderne, cum sînt combinele cerealiere, combine pentru recoltarea cartofilor și a sfeclei de zahăr, pentru însilozat, mașini pentru prepararea nutrețurilor etc., precum și cu mașini moderne purtate de tractoare. In același timp, organele de stat din R. D. Germană vor sprijini cooperativele agricole de producție ca ele să poată procura singure unele mașini agricole ușoare, cum ar fi tractoare cu o putere mai mică de tracțiune (15 C. P.), pentru efectuarea transporturilor la furaje, pentru diferite alte lucrări gospodărești etc. De asemenea, cooperativele agricole de producție, cît și țăranii muncitori cu gospodării individuale vor avea posibilitatea să-și procure în 1957 un număr mare de unelte agricole, să introducă așa-numita mică mecanizare, care va contribui la creșterea recoltelor obținute de pe fiecare hectar. Organele locale vor îndruma pe țărani să folosească în comun mașini pentru prepararea nutrețurilor, pentru însilozat etc., cu ajutorul cărora ei își vor ușura munca și vor mări productivitatea șeptelului de vite. După cum se vede, la noi se prevăd și măsuri pentru sprijinirea țăranilor muncitori cu gospodării individuale ca aceștia să poată contribui la mărirea producției agricole. Intre altele în 1957, organele de stat vor acorda țăranilor muncitori pentru diferite produse agricole livrate (cartofi, sfeclă de zahăr etc.), prețuri mai ridicate, prețuri care vor stimula pe țărani să obțină recolte tot mai bogate.

Noile Hotărîri ale partidului și guvernului pentru dezvoltarea și transformarea socialistă a agriculturii au fost luate în perioada în care țăranii din întreaga Republică Democrată Germană se pregătesc pentru cel de al 5-lea Congres țărănesc, care va avea loc între 9—11 martie, la Gustrow (centru agricol din landul Mecklenburg al Republicii Democrate Germane). Țăranii muncitori din R. D. Germană organizează astfel de congrese odată la 2—3 ani. Congresul țărănesc este organizat și pregătit de Organizația țărănească pentru ajutor reciproc, care cuprinde 700.000 de țărani din toate provinciile țării. In fiecare comună, mică sau mare, din R. D. Germană, țăranii muncitori se întrunesc zilele acestea pentru a discuta noile sarcini de dezvoltare și transformare socialistă a agriculturii. Conducerile locale ale Organizațiilor țărănești pentru ajutor reciproc își expun la aceste ședințe rapoartele lor despre activitatea desfășurată de la cel de al 4-lea Congres țărănesc. Tot la aceste ședințe, țăranii muncitori aleg în organele de conducere ale Organizației pe fruntașii recoltelor bogate, pe oamenii cei mai activi și cei mai pricepuți.

In felul acesta, țăranii muncitori de pe întreg teritoriul republicii noastre discută noile sarcini stabilite de partid și guvern și hotărăsc să-și mărească aportul lor pentru dezvoltarea agriculturii. Nu ne îndoim că în cursul anului 1957 oamenii muncii de pe ogoarele R. D. Germane vor obține astfel noi succese în munca și lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru necontenita creștere a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Crește parcul de mașini agricole al S.M.T.-urilor.
In fotografie: combine cerealiere autopropulsate de la S.M.T. Thurkow — R. D. Germană.

Multe cooperative agricole de producție din R.D. Germană au construit din fondurile obștești creșe și grădinițe pentru copii.
In fotografie: țăranca cooperatoare Thea Neumann își aduce copilul la grădiniță, unde acesta, ca și alți copii, va fi îngrijit cu toată dragostea.

Zeci de mii de țărani muncitori din R. D. Germană și-au construit în ultimii ani case noi și frumoase.
In fotografie: noul cartier de locuințe al țăranilor muncitori împroprietăriți din comuna Schilla, raionul Sommerda.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"